

MINImaailmat

Taiteilija-tutkijan miniatyyriprosessi

Iina Kihlström

Pro Gradu -tutkielma

Muoti ja tekstiilisuunnittelu

Taiteiden tiedekunta

Lapin yliopisto

Kevät 2025

Lapin yliopisto, taiteiden tiedekunta

Työn nimi: MINImaailmat – Taiteilija-tutkijan miniatyyriprosessi

Tekijä: Iina Kihlström

Työn laji: Pro Gradu -tutkielma

Koulutusohjelma: Muoti ja tekstiilisuunnittelu

Sivumäärä: 60 + 1 liite

Vuosi: 2025

Tiivistelmä

Tämä tutkielma tarkastelee miniatyyrien rakentamista luovana prosessina ja pyrkii löytämään miniatyyrien sisältämän potentiaalin tekijälähtöisestä näkökulmasta. Tutkielma on toteutettu taiteellisen tutkimuksen keinoin, ja sen taiteellinen osio koostuu cottagecore-estetiikkaa myötäilevän miniatyyrihuoneen rakentamisprosessista. Cottagecore-näkökulma on valittu tuomaan aiheeseen ajankohtaisen rajauksen sekä syventämään miniatyyreistä muodostuvaa ymmärrystä. Miniatyyrin rakennusprosessi tuotti kokemusperäistä tietoa, jota tarkastelen tutkimuksessa retrospektiivisesti taiteilijan ja tutkijan yhdistyvästä asemasta. Teoreettisen viitekehyksen avulla tutkimuksen kokemukseen perustuva tieto saa uusia ulottuvuuksia, ja on siten mahdollista asettaa laajempaan kontekstiin.

Tutkielma pyrkii vastaamaan päätutkimuskysymykseen: Mitä merkityksiä miniatyyri voi saada luovan prosessin aikana ja tuloksena? Tutkimuksen myötä voidaan todeta, että miniatyyriprosessi voi toimia ajattelun keinona sekä välineenä sisäiseen vuoropuheluun ja itsereflektioon. Miniatyyri kuvastaa tekijäänsä henkilökohtaisella tavalla ja auttaa visualisoimaan omia haaveita. Lisäksi miniatyyri ja miniatyyriprosessi näyttävät mahdollisuutena tehdä konkreettiseksi omia kuvitteellisia maailmoja tai itselle merkityksellisiä fiktiivisiä maailmoja. Miniatyyriprosessin luovuus ja palkitsevuus tekevät siitä otollisen flow-kokemuksen tuottajan ja elämää rikastuttavan itseilmaisun keinon.

Avainsanat: miniatyyri, cottagecore, taiteellinen tutkimus, koti, nostalgia

University of Lapland, Faculty of Art and Design

Title: MINIworlds– The Artist-Researcher’s Miniature Process

Author: Iina Kihlström

Type of Work: Master’s Thesis

Degree Programme: Fashion and Textile Design

Number of pages: 60 + 1 appendix

Year: 2025

Abstract

This thesis examines the creative process of making miniatures and seeks to find the potential within miniatures from the maker’s perspective. The research of this thesis is conducted by the means of artistic research, and its artistic production is composed of the building process of a cottagecore-style miniature room. The cottagecore approach has been selected to bring a current framework to the subject and to form a deeper understanding of miniatures. The making process of the miniature produced experience-based knowledge that I, the author of this thesis, analyse from the intersecting position of the artist and researcher. Analysing the newly gained experience-based knowledge in the light of the theoretical framework brings new insights and allows the miniature process to be placed in a broader context.

The aim of this thesis is to answer the main research question: What meanings can the miniature gain in the creative process and as the result of it? From the research conducted, it can be concluded that the miniature process can act as a tool for thinking, internal dialogue, and self-reflection. The miniature portrays its maker in a deeply personal way and can help visualize one’s aspirations in a concrete form. In addition, the miniature and its making process appear as an opportunity to materialize one’s own imaginary worlds or the fictive worlds one admires. The creativity and gratification of the miniature process makes it ideal for achieving the state of flow. In short, building miniature worlds is a life enriching form of self-expression.

Keywords: miniature, cottagecore, artistic research, home, nostalgia

Sisällys

1 Johdanto	5
1.1 Tutkimuksen lähtökohdat	6
1.2 Aiheen rajaus ja tutkimuskysymys	7
1.3 Menetelmä.....	8
1.4 Aineisto.....	9
2 Muissa maailmoissa.....	11
2.1 Miniatyyrit – maailmoja pienoiskoossa	12
2.2 Nukkekotien historiasta.....	13
2.3 Miniatyyrien kiehtova voima.....	17
2.4 Kuvitteelliset maailmat ilmiönä	19
3 Cottagecore ja kaipuu menneeseen	22
3.1 Nostalgisen maaseudun estetiikka.....	23
3.2 Koti ja paikkamme maailmassa.....	28
3.3 Elämän merkityksellisyys.....	30
4 Luova miniatyyriprosessi.....	33
4.1 Miniatyyrin polku	34
4.2 Miniatyyriprosessi itsetutkiskelun välineenä.....	41
4.3 Valmis miniatyyri ja tekijyys	43
5 Tulokset	47
6 Pohdinta	49

Lähteet ja kirjallisuus

Liitteet

1 Johdanto

Pro gradu -tutkielman aihe alkoi muodostua jo vuonna 2022, jolloin trendikäs *cottagecore*-aihe kiinnitti huomioni, kun pohdin kotiin ja kodinsisustukseen liittyviä tutkimusaiheita. Seuraamillani sosiaalisen median alustoilla, kuten Youtubessa, käsiteltiin tuolloin *cottagecore*-sisustustyyliä, joka on maalaiselämästä innoittunut nostalginen tyyli-suunta. Aiheesta innostuneena pohdin, miten voisin tarkastella *cottagecore*-tyyliä omassa tutkielmassani.

Olen teini-ikästä lähtien katsonut luoviin käsityöprosesseihin, kuten *miniatyyrien* rakentamiseen, liittyviä videoita. Katsoin myös mielenkiinnolla isobritannialaista *The Great Big Tiny Design Challenge (2022)* -televisiokilpailua, jossa miniatyyrien rakentamista harrastavat osallistujat kilpailivat parhaan miniatyristin tittelistä. Kilpailussa ryhmiin jaetut osallistujat loivat joka viikko eri tyylikautta edustavan miniatyyrihuoneen heille annettuun huoneaihioon. Miniatyyrit tuntuivat olevan pinnalla oleva harrastus, ja ihmettelin, miksi harrastus vaikutti nousseen laajemmin esille juuri silloin.

Kasvanut kiinnostukseni *cottagecore*-tyyliä ja miniatyyrejä kohtaan sai minut yhdistämään ne tutkielmassani. Koin, että miniatyyrien ja *cottagecore*en vetovoimassa on jotain perustavanlaatuisen inhimillistä, joten arvelin, että tutkimuksen myötä niistä voisi paljastua jotain uutta ja kiinnostavaa. Halusin selvittää, mikä näitä kahta käsitettä yhdistää tai erottaa. Entä mitä on opittavissa ilmiöistä itsestään? Aihe vaikutti kiehtovalta. Oli myös innostava ajatus kokeilla itselle uutta tekniikkaa eli miniatyyrien rakentamista, sillä nautin näpertää kaikenlaisia käsitöitä asenteella, että mitä yksityiskohtaisempaa sen parempi. Pikkutarkka tekeminen on itselleni luovuuden lähde. Pohdin, että paras keino ymmärtää miniatyyrejä on siis uppoutua itse miniatyyrirakentamisen prosessiin.

1.1 Tutkimuksen lähtökohdat

Miniatyyriesineillä on pitkä ja monimuotoinen historia aina muinaisen Egyptin hautausrituaaleista eurooppalaisen ylimystön nukkekaappeihin ja lasten leikkeihin tarkoitettuihin nukkekoteihin¹. Nykypäivänä miniatyyrien suosiosta kielivät erilaiset miniatyyrien rakentamisesta ja keräilystä kiinnostuneille suunnatut harrasteaikakausilehdet sekä internetin alustoille muodostuneet yhteisöt kuten Youtube-kanavat ja blogit². Suomessa toimii myös valtakunnallinen Nukkekotiyhdistys ry, johon kuuluu noin 1200 jäsentä³. Miniatyyreihin kohdistuvaa tutkimusta on tehty eri tieteenaloilla, kuten esimerkiksi arkeologian, antropologian ja kirjallisuustieteen piireissä. Myös esimerkiksi miniatyyrien vaikuttavuutta on tarkasteltu tutkimuskirjallisuudessa.⁴ Tutkimusta miniatyyrien valmistuksen luovasta potentiaalista, etenkin tekijälähtöisestä näkökulmasta, on kuitenkin vähänlaisesti.

Cottagecore, eli viime vuosina sosiaalisessa mediassa suosioon noussut estetiikka, on mielenkiintoinen aikamme ilmiö, johon on kohdistunut vain vähän aiempaa tutkimusta. Mennyttä aikaa, maaseutua ja kotielämää nostalgisesti kuvaava cottagecore on muodostunut trendiksi, jolle ei löydy yhtä kattavaa määritelmää. Se voi tarkoittaa pelkkää visuaalista tyyliisuuntaa tai jopa elämäntapavalintaa.⁵ Tämä cottagecore-ilmion monitasoinen luonne tekee siitä mielenkiintoisen tutkimuksellisesta näkökulmasta.

Tekijälähtöinen ja erityisesti taiteellinen tutkimus, jota tässä tutkielmassa hyödynnän, on tieteenalana nuori. Taiteellinen tutkimus -termiä on alettu käyttää vasta 2000-luvun alussa, joskin aihetta on käsitelty jo 1990-luvulta asti. Tuolloin siitä keskusteltiin vielä tekijälähtöinen tutkimus -termillä.⁶ Tällä tutkimuksella pyrin tuottamaan uuden näkökulman niin taiteellisen tutkimuksen kuin miniatyyrien tutkimuksen kentälle tarkastelemalla luovan *miniatyyriprosessin* kautta saatavaa kokemuksellista tietoa.

---

¹ Kurne & Suomen kansallismuseo, 2010.

² Jozwiak, 2021, 149–150.

³ Nukkekotiyhdistys ry, 2025.

⁴ Jozwiak, 2021, 149–150; Kohring, 2011, 30.

⁵ Jephcote, 2023, 294–295.

⁶ Arlander, 2023.

1.2 Aiheen rajaaminen ja tutkimuskysymys

Tässä tutkielmassa tarkastelen, mitä merkityksiä miniatyyrit ja miniatyyriprosessi voivat saada tekijän ja miniatyyriharrastamisen perspektiivistä. Liitän miniatyyrien teon nykyaikaan käsittelemällä aihetta cottagecore-trendin näkökulmasta. Tutkin merkitysyhteyksiä, joita näiden ilmiöiden ympärille muodostuu, luodakseni laajemman kokonaisymmärryksen aihepiiristä. Keskityn tutkielmassani käsittelemään rakennuksia ja niiden sisätiloja, eli taloja ja huoneita, ilmentäviä miniatyyrejä. Tutkin miniatyyrejä siis kodin maailman ja cottagecore-tyylin kautta. Oman miniatyyrin valmistuksen avulla pyrin tarkastelemaan subjektiivisen kokemuksen tuottamaa tietoa miniatyyrien teko-prosessista ja merkityksistä.

Tarkastelen omaa miniatyyriäni ja prosessiani hyödyntäen teoriaa aiheeseen liittyviltä tieteenaloilta luodakseni kokonaisvaltaisen ymmärryksen miniatyyrin merkityksistä. Miniatyyreihin ja niiden valmistamiseen liittyy useita eri teemoja, jotka sijoittuvat laajalle merkitysten kentälle. Tarkastelen tutkielmassani, miten ilmiöt kuten koti ja sisustus, cottagecore-tyyli, nostalgia, kuvitteelliset maailmat ja eskapismi yhdistyvät miniatyyriprosessissa.

Tutkielmani tähtää vastaamaan päätutkimuskysymykseen: Mitä merkityksiä miniatyyri voi saada luovan prosessin aikana ja tuloksena? Pyrin kysymyksenasettelulla tutkimaan luovan prosessin vaikutusta siihen, millaiseksi oma suhteeni miniatyyriin muovautuu luovan prosessin myötä. En siis tarkastele miniatyyriä pelkkänä artefaktina tai esineenä, vaan luovana prosessina ja sen tuotoksena eli kokonaisena miniatyyri-maailmana. Tällä tavoin pyrin ymmärtämään miniatyyriprosessissa syntyviä uusia näkökulmia ja siten miniatyyrin luovaa potentiaalia tekijälleen.

1.3 Menetelmä

Tutkielmani on laadullinen tutkimus. Laadulliset tutkimustavat perustuvat merkitysten tutkimiseen, ja niitä yhdistää se, että tarkastelun kohteena ovat ”merkitykset, jotka ovat kokemuksen laatuja”⁷. Laadullinen tutkimus siis tutkii ilmiön laatua ja pyrkii siten ymmärtämään ja selittämään kyseistä ilmiötä⁸. Laadullisen tutkimusperinteen kehittyessä on tullut yhä selvemmäksi, että inhimillinen kokemus ja tieto ei perustu pelkkien yleistettävissä olevien lainalaisuuksien varaan, vaan myös taitamiseen. Jotta voimme ymmärtää taiteellista tekemistä, on huomio kiinnitettävä tekijän tietoon sekä taitoon.⁹ Taiteellinen tutkimus on siis laadullisen tutkimuksen muoto, joka pyrkii selvittämään tutkittavasta ilmiöstä jotain uutta taiteellisen toiminnan keinoin¹⁰.

Oma kokemus on oleellista taiteellisen tutkimuksen tekemiselle. Se myös edellyttää, että tekijän on pysyttävä avoimena odottamattomille löydöksille sekä taiteellisen työskentelyn ennalta-arvaamattomuudelle.¹¹ Etukäteen on mahdotonta ennustaa, mitä taiteellisen prosessin aikana tapahtuu. Prosessin käsite jo itsessään viittaa muutokseen ja tapahtumaketjuun, jossa yksikin prosessin osatekijä, kuten käytettävä tekniikka tai materiaali, voi täysin muuttaa prosessin kulun. Prosessin tutkiminen pyrkii saattamaan luovan prosessin havainnoitavaan muotoon ja siten tuomaan esiin taitamisen sisältämää tietoa.¹²

Pyrin tässä tutkielmassa, taiteellisen tutkimukselle ominaisesti, tuottamaan uutta tietoa taiteellisen prosessini ja subjektiivisen kokemukseni avulla. Valmistin osana tutkimusta miniatyyrihuoneen, jonka inspiraationa olivat cottagecore-sisustukset. Rakensin miniatyyrin vuonna 2024, jolloin työstin sitä aktiivisesti noin seitsemän viikon ajan. Taiteellisen tutkimukseni metodi muotoutui tutkielman edetessä vaihe vaiheelta. Kes-

---

⁷ Varto, 2017, 20.

⁸ Anttila, 2006, 275.

⁹ Varto, 2017, 13.

¹⁰ Varto, 2017, 22.

¹¹ Magga, 2024, 50.

¹² Anttila, 2006, 220–221.

kityin ensin taiteelliseen prosessiini, eli miniatyyrin luomiseen, ilman ennalta-asetettuja tutkimuskysymyksiä. Taiteellisen työskentelyn jo päätyttyä, palasin tarkastelemaan prosessia ja sen tuotosta retrospektiivisesti. Tutkimuksen teossa yhdistyi asemani taiteilijana ja tutkijana, kun analysoin omaa kokemustani ja tarkastelin sitä yhdessä aihepiiriin liittyvän tutkimuskirjallisuuden kanssa.¹³

Palasin yhä uudelleen tarkastelemaan taiteellista prosessiani, sen dokumentaatiota sekä valmista miniatyyriä. Ymmärrys aiheesta lisääntyi kirjoittaessani vähitellen tutkielmaa, lukiessani kirjallisuutta ja palatessani taas tarkastelemaan omaa prosessiani. Tämä vuorotteleva työskentelytapa auttoi löytämään uusia yhteyksiä ja rakentamaan kokonaisvaltaisemman kuvan tutkittavasta aiheesta. Väitöskirjassaan Maarit Mäkelä (2003) kuvailee retrospektiivisen katseen muodostavan metodin, jonka avulla tieto vähitellen lisääntyy ja kerrostuu, kun katse suuntautuu yhä uudelleen olennaisiin asioihin. Näkökulmien lisääntyminen ja kirjoittamisen eteneminen syventävät aiheesta saatavaa ymmärrystä.¹⁴ Tällä tavoin myös oma tutkielmani valmistui lopulliseen muotoonsa.

1.4 Aineisto

Primääriaineistona tutkimuksessani on oma miniatyyriprosessini ja sen dokumentaatio. Aineisto koostuu käsin kirjoitetusta työpäiväkirjasta, prosessista ottamistani valokuvista sekä valmiista miniatyyristä. Lisäksi käytin aineistonani tutkimuskirjallisuutta, jonka avulla muodostin tutkielmani teoreettisen viitekehyksen, jäsentelin tarkastelemieni ilmiöiden välisiä yhteyksiä ja vertailin omaa prosessiani aiempaan tutkimukseen. Tälle tutkielmalle tärkeitä kirjallisuuslähteitä ovat muun muassa Jörg Jozwiakin miniatyyrejä käsittelevä tutkimusartikkeli *Miniature appreciation - what's so great about little models?*¹⁵ ja Jouni Kuurneen nukkekotien historiasta kirjoittama kirja *Unelmien*

---

¹³ Mäkelä, 2003, 26–27.

¹⁴ Mäkelä, 2003, 27–28.

¹⁵ Jozwiak, 2021.

*koti: nukketalojen pienoismaailmat*¹⁶. Muita keskeisiä teoksia ovat lisäksi Mark J.P. Wolfin kuvitteellisia maailmoja käsittelevä teos *Building imaginary worlds: the theory and history of subcreation*¹⁷, Gaston Bachelardin kirja *Tilan poetiikka*¹⁸ sekä Witold Rybczynskin kirja *Home: a short history of an idea*¹⁹. Tutkielman luvuissa 2. ja 3. keskityn aiheeni teoriataustoihin, minkä jälkeen siirryn luvussa 4. käsittelemään omaa miniatyyriprosessiani.

Tutkielman luvussa 4. olen käyttänyt työpäiväkirjaotteita ja ottamiani valokuvia havainnollistamaan taiteellista prosessia ja miniatyyrin eri vaiheita. Valitsin prosessin dokumentointivälineeksi, valokuvauksen lisäksi, fyysisen työpäiväkirjan, sillä uskoin käsin kirjoittamisen olevan luontevin keino kirjata ylös huomioita käsillä tekemisen ohessa. Tutkimuksen kannalta on oleellista huomioida, että mikään dokumentoinnin tapa ei täydellisesti vangitse tekemisen hetkellä koettua todellisuutta. Valittu dokumentointitapa siis vaikuttaa siihen, millaisena taiteellinen tekeminen tallentuu. Etukäteen ei myöskään ole mahdollista tietää, mitkä asiat dokumentoinnista lopulta nousevat merkityksellisimmiksi.²⁰ Valmiista miniatyyristä ottamiani valokuvia kokosin tutkielman liitteeseen, jotta taiteellisen työskentelyn lopputulos on nähtävissä yksityiskohtaisemmin.

---

¹⁶ Kuurne & Suomen kansallismuseo. 2010.

¹⁷ Wolf, 2012.

¹⁸ Bachelard, 2003.

¹⁹ Rybczynski, 1987.

²⁰ Gröndahl, 2023.

2 Muissa maailmoissa

Miniatyyrien konsepti on yksinkertainen: ne ovat pieniä esineitä, jotka esittävät suurempia esineitä²¹. Kiinnostus miniatyyrien ja pienoismaailmojen rakentamista kohtaan on kasvanut viime vuosien aikana, tarjoten monille uuden ja mielekkään harrastuksen²². Tässä pääluvussa keskityn miniatyyrien pienoismaailmoja käsittelevään kirjallisuuteen, jonka avulla selvitän, mistä miniatyyreissä todella on kyse. Tarkastelen miniatyyrien historiaa asettaakseni kontekstiin miniatyyrien nykyisen roolin, sekä perheiden teorioihin, joita on esitetty selittämään miniatyyrien vetovoimaa.

Miniatyyrien harrastaminen sisältää käsityöulottuvuuden lisäksi mahdollisuuden luoda kokonaisia miniatyyrimaailmoja. Viimeisessä alaluvussa siirrynkin tarkastelemaan kuvitteellisiin maailmoihin liittyvää teoriaa, jotta voin muodostaa perusteellisemmän käsityksen siitä, miksi uusien maailmojen luominen kiehtoo ihmisiä. Mielikuvitusmaailmojen loputtomat mahdollisuudet ovat vetäneet ihmisiä puoleensa aina siitä lähtien, kun ihminen on oppinut haaveilemaan²³. Jo muinaiset tarinat ja runoelmat ovat sijoittuneet kuvitteellisiin maailmoihin²⁴. Aikojen saatossa kuvitteellisia maailmoja, dystopioita ja utopioita, on pystytty konkretisoimaan yhä monipuolisemmin keinoin: ensin piirroksin ja kirjoituksin, nykyisin elokuvien, television, videopelien, ynnä muiden teknisten kehitysaskelien avulla. Nämä kehittyvät mahdollisuudet kuvata vaihtoehtoisia todellisuuksia yhä kokonaisvaltaisemmin tekevät kuvitteellisista maailmoista yhä realistisempia ja houkuttelevampia.²⁵

---

²¹ Dixon & Davy, 2019, 1.

²² Cooley, 2023; Valpas, 2022.

²³ Wolf, 2012, 1–2.

²⁴ Dubourg & Baumard, 2022, 3.

²⁵ Wolf, 2012, 1–2.

2.1 Miniatyirit – maailmoja pienoiskoossa

”Kaikki mikä on pikkuriikkistä avaa maailman — ja tämä portti on ahdas jos mikä. Yksi yksityiskohta voi olla uuden maailman merkki, maailman joka kaikkien maailmojen tapaan sisältää suuruuden ominaisuudet. Miniatyiri on suuruuden koti.”

- Gaston Bachelard ²⁶

Miniatyirit ovat olleet osa ihmisten materiaalista kulttuuria jo siitä lähtien, kun varhaisimmat taiteenmuodot ovat alkaneet kehittyä. Miniatyiri on esine, jota määrittää kolme ominaispiirrettä: skaalaus, jäljittely ja pelkistäminen.²⁷ Yksinkertaisesti määriteltynä, miniatyiri voi tarkoittaa moniin eri tarkoituksiin ja monin eri tekniikoin valmistettua, realistista kokoa pienemmässä mittakaavassa valmistettua esinettä. Tässä tutkimuksessa tulen keskittymään käsin tehtyihin miniatyireihin, jotka mallintavat rakennuksia ja etenkin niiden sisätiloja.

Miniatyirit ja pienoismaailmat tulevat huomaamattakin tutuiksi jo lapsuudessa, leikkiessämme pienoisautoilla ja nukeilla tai rakentaessamme palikoista torneja ja taloja. Saduissa ja lastenohjelmissa puolestaan seikkailevat pikkuruiset hahmot, aina *Peukalo-Liisasta Pikku Prinssiin* ja *Liisasta ihmemaassa Peukaloisen retkiin*. Vaikka nämä leikit ja sadut jäävät aikuisiällä, miniatyirien ja pienoismaailmojen kiehtova voima ei kuitenkaan katoa. Miniatyirien rakentaminen ja sisustaminen on kiinnittänyt myös aikuisten mielenkiinnon, sillä se tarjoaa keinon luoda omien tarinoiden ja unelmien tapahtumapaikkoja²⁸. Vaikka miniatyirit aikuisten ajanvietteenä voi olla monille vieras ajatus, ovat Internet ja sosiaalinen media mahdollistaneet miniatyiriharrastuksen leviämisen

---

²⁶ Bachelard, 2003, 332.

²⁷ Dixon & Davy, 2019, 1 & 5.

²⁸ Kuurne & Suomen kansallismuseo. 2010, 7.

yhä laajemman yleisön tietoisuuteen²⁹. Myös covid-19 pandemian katsotaan vaikuttaneen miniatyyrien viimeaikaiseen suosioon. Epävarmuus arjessa sekä kotona vietetyn ajan lisääntyminen on saanut monet kääntymään käsitöiden ja miniatyyriharrastuksen pariin. Näiden harrastusten avulla ihmiset ovat saaneet sekä lohtua että iloa elämänsä.³⁰

2.2 Nukkekotien historiasta

Lasten leikkikaluiksi yleisesti mielletty nukketalo eli nukkekoti on yksi tutuimmista miniatyyrien muodoista. Nukkekoti on sisätiloja kuvaava fyysinen ympäristö, joka on pienoismittakaavassa. Sen sisältämä esineistö on samassa yhtenäisessä mittakaavassa, ja siihen voi kuulua myös rakennuksen ulkopuolta kuvaavia elementtejä. Nukkekodit nykymerkityksessään ovat syntyneet alun perin 1500-luvulla ihailtaviksi tarkoitettujen pienoismallien pohjalta.³¹ Todennäköisesti ensimmäinen tunnettu nukketalo valmistettiin vuosina 1557–1558, jolloin sen teetti Baijerin herttua Albrecht V³². Varhaiset nukketalot ovat kulttuurihistoriallisesta näkökulmasta hyvin arvokkaita, sillä realismiin pyrkivien nukketalojen esineet ovat jäljitelleet oikeita esineitä ja saattaneet säilyä todellisia vastineitaan paremmin. Ne voivat olla ainoita jäljellä olevia esimerkkejä esineistä, jotka eivät ole syystä tai toisesta säilyneet nykypäivään saakka.³³

Nukkekotien piirteet ovat vaihdelleet valmistusmaan mukaan. Etenkin englantilaiset nukketalot ovat olleet myös ulkopuolelta realistisen talon näköisiä, kun taas Alankomaiden ympäristössä nukkekaapit olivat yleisempiä. Nukkekaapeissa huoneet raken-

---

²⁹ Cooley, 2023; Valpas, 2022.

³⁰ Cooley, 2023; Fitzpatrick, 2021; ks. myös Valpas, 2022.

³¹ Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 7.

³² Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 13; myös Chen, 2015, 279.

³³ Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 7–8.

nettiin, nimensä mukaan, kaapin sisään (kuva 1), jolloin nukkekodin sai esille halutesaan kaapin ovet avaamalla.³⁴ Nukkekodit ovat myös olleet harvinaisempia Etelä-Euroopassa, kuin Keski- ja Pohjois-Euroopassa³⁵.

Varhaiset nukkekaapit muistuttivat luonteeltaan kuriositeettikabinetteja, jotka olivat eräänlaisia museoiden edeltäjiä. Kuriositeettikabinetit olivat tiloja tai usein kaappeja, joihin kerättiin erikoisia ja harvinaisia näyttelykappaleita sekä taidetta.³⁶ Kuriositeettikabinettien tarkoitus oli esitellä luonnon ja ihmisen ihmeellisyyttä, ja siten ikään kuin koota universumi yhteen hallittavaan tilaan näytteille. Samanlainen lähestymistapa oli läsnä myös varhaisissa nukkekodeissa.³⁷

Alun perin nukkekodit eivät siis syntyneet lasten leikkikaluiksi, vaan ne olivat aikuisille suunnattuja edustushuonekaluja.³⁸ Englanninkielinen termi ”dolls’ house” (suom. *nukketalo*) viittasi alkujaan ensisijaisesti talojen pieneen mittakaavaan, ei niiden tarkoitukseen. Silti jo 1500-luvulla ilmestyivät myös ensimmäiset lapsille suunnatut nukketalot.³⁹ Nukkekodit jakautuivat tuolloin aikuisille tarkoitettuihin keräilykappaleisiin sekä lapsien iloksi ja opettamiseksi tarkoitettuihin nukketaloihin⁴⁰. 1600-luvun puoliväliin mennessä kiinnostus nukketaloja kohtaan oli levinnyt laajemmin Euroopassa. Samalla ne alettiin assosoida yhä vahvemmin naisten hallitsemaa kodinmaailmaa kuvaavina maailmoina, eikä niinkään miehisiin esineinä.⁴¹

---

³⁴ Chen, 2015, 279–280.

³⁵ Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 8.

³⁶ Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 13–14; Ryu, 2019, 474.

³⁷ Kuurne & Suomen kansallismuseo 2010, 13–14 & 28.

³⁸ Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 7.

³⁹ Chen, 2015, 279.

⁴⁰ King, 1983, Chenin 2015, 279 mukaan.

⁴¹ Chen, 2015, 279.

Kuva 1 Alankomaalainen nukkekaappi 1600–1700-lukujen vaihteesta. (Poppenhuis van Petronella Oortman, 2025)

1700-luvulle tultaessa nukketalot olivat vieläkin enimmäkseen rikkaan luokan edustuskalusteita. Ne olivat aikuisten makuun sopivilla, kalliilla ja harvinaisilla materiaaleilla sisustettuja ihastelun kohteita.⁴² 1700-luvun kuluessa nukkekodit alkoivat kuitenkin yleistyä, mikä mahdollisti niiden saatavuuden yhä laajemmille väestöluokille. Esimerkiksi Alankomaissa nukkekaapit tulivat laajemmin muotiin varallisuuden nousussa ja keskiluokan kasvaessa. Taidokkaiden ja kallisarvoisten miniatyyrien keräilyyn mahdollisti Hollannin kauppayhtiön toiminta Intiassa ja sen tuottamat voitot ja kaupankäynti.⁴³ Yleistymisensä myötä nukkekotien suosio aikuisten huikentelevina arvoesineinä oli laantumassa 1800-luvun alkupuolella. Nukketaloista tuli lapsille suunnattuja leikkivälineitä, ja laajentuvan tuotannon myötä niiden pyrkimys realismiin jäi taka-alalle. Esineiden valmistuksessa alettiin käyttää yhä käytännöllisempiä materiaaleja ja mittakaavan todenmukaisuuteen kiinnitettiin aiempaa vähemmän huomiota.⁴⁴

---

⁴² Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 17.

⁴³ Chen, 2015, 280; Ryu, 2019, 474.

⁴⁴ Chen, 2015, 280.

Lapset nähtiin vielä 1700-luvulla ikään kuin pieninä aikuisina, ja heidän odotettiin käyttäytyvän kuten aikuistenkin. 1700-luvun lopussa ja tultaessa 1800-luvulle lapset alettiin ensin huomioida sovittamalla lasten ympäristö heille sopivamman mittakaavan mukaan. Käsitys lapsista pieninä aikuisina kuitenkin säilyi vielä pitkään, eikä nykyinen eronteko lapsuuden ja aikuisuuden välille vahvistunut ennen kuin viime vuosisadalla. Leikkiminenkin nähtiin keinona opetella aikuisuudessa tarvittavia taitoja. Kun nukketalot siirtyivät laajemmin lapsien käyttöön, toimivat ne ensisijaisesti talouden pyörittämisen ja hallinnan opettajina. Tästä syystä ne olivat osoitettu erityisesti tytöille.⁴⁵

Vasta 1900-luvun loppupuolella lapsuus alettiin nähdä nykyisin vallitsevalla tavalla. Tuolloin myös erilaiset ajanvietteet lisääntyivät, eikä nukketalolle lasten leikki- ja opetusvälineenä ollut enää yhtä suurta tarvetta. Tämän muutoksen myötä nukketalojen asema aikuisten mielenkiinnon kohteina on alkanut vahvistua uudelleen. Ihailtaviksi tarkoitettujen nukketalojen rakentaminen ja sisustaminen näyttäytyy taas mahdollisuutena mielikuvituksen käyttöön sekä tarinoiden ja unelmien visualisointiin, samalla tavoin kuin vuosisatoja sitten nukkekotien ensin ilmaantuessa.⁴⁶

Nukkekotien ohella miniatyyrirakentamista on pitkään hyödynnetty myös työkaluna arkkitehtuurin alalla. Vuosisatojen ajan suunniteltavien rakennusten mallit rakennettiin yksittäisistä ja yksinkertaisista materiaaleista kuten puusta tai pahvista. 1920-luvulla pieni määrä arkkitehtejä Yhdysvalloissa ja Englannissa alkoivat muuttamaan mallien rakentamista yksityiskohtaisempaan suuntaan. Uudentyyppiset, realistiset mallit auttoivat rakennussuunnitelmien havainnollistamisessa. Ennen tätä, yksityiskohtaisesti varustellut pienoismallit olivat yleisiä vain lapsille suunnatuissa rakennuseteissä ja nukkekoteissa, ei arkkitehtuurissa.⁴⁷

Ultrarealististen mallien rakentaminen yleistyi huomattavasti toisen maailmansodan jälkeen asuntorakentamisen nousukaudella, etenkin esimerkiksi Yhdysvalloissa ja Australiassa. Asuntobuumien myötä rakennusyhtiöt hyödynsivät realistisia malleja

---

⁴⁵ Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 8–10 & 24–25.

⁴⁶ Kuurne & Suomen kansallismuseo, 2010, 7 & 10.

⁴⁷ Mindrup, 2023, 277–279.

markkinoidakseen asuntoja kuluttajille. Näiden mallien tarkoitus oli houkutella kuluttajia herättämällä mielikuvia onnellisesta ja rauhallisesta kotielämästä, jonka mainostettavan talon omistaminen mahdollistaisi. Samalla tavalla kuin leikkikaluiksi tarkoitettut nukkekodit mahdollistivat erilaisten arjen tapahtumien läpikäynnin leikin kautta, auttoivat realistiset pienoismallit kodinostajia kuvittelemaan arkeaan mallien kuvaa-
missa taloissa. Pienoismallien realistisilla materiaaleilla ja yksityiskohdilla on siis ratkaiseva kyky vedota katselijan tunteisiin ja herättää mielikuvitus haaveilemaan.⁴⁸

2.3 Miniattyrien kiehtova voima

Kuten edellisen luvun katsauksesta nukkekotien historiaan on huomattavissa, ovat miniatyyritalot säilyttäneet lumonsa läpi pitkän historiansa. On selvää, että yksityiskoh-
taisten miniatyyrien käsityönä valmistamien vaatii taitoa, aikaa ja huolellisuutta. Vaa-
ditun käsityötaidon aikaansaama ihailu ja ihmettely selittävät osaltaan miniatyyrien
kiehtovuutta, mutta miniatyyrien vetovoimalle on lisäksi esitetty useita muita selityk-
siä.⁴⁹ Seuraavaksi käsittelen näitä teorioita.

Yksi miniatyyrien vetovoiman syyn voisi kuvailla olevan niiden tapa esittää tavanomai-
sia asioita uudesta ja saavutettavasta näkökulmasta, joka mahdollistaa tunteen hallin-
nasta ja auktoriteetista.⁵⁰ Taiteen muotona miniatyyrit ovat helposti lähestyttäviä, sillä
ne kuvaavat usein tuttuja ja ymmärrettäviä aiheita, kuten kotimaailmoja tai muita ra-
kennettuja ympäristöjä. Samalla niiden epätavallinen mittakaava kuitenkin kiinnittää
huomion ja mahdollistaa asioiden tarkastelun poikkeuksellisesta perspektiivistä.⁵¹

Miniatyyrien olemusta käsitellyt Steven Millhouser kuvailee, että miniatyyri pyrkii ku-
vaamaan todellisuutta ja maailmaa ymmärrettävämmässä muodossa. Hänen muk-
aansa:” It represents a desire to possess the world more completely, to banish the un-
known and the unseen... and under the enchantment of the miniature we are invited to

---

⁴⁸ Mindrup, 2023, 279, 284–286 & 291–292.

⁴⁹ Jozwiak, 2021, 149–151 & 154; myös Kohring, 2011, 30.

⁵⁰ Chen, 2015, 283–284; Jozwiak, 2021, 151 & 154–155.

⁵¹ Jozwiak, 2021, 151.

become God.”⁵² Miniattyryn siis ehdotetaan tarjoavan käsin kosketeltavan version todellisuudesta ja tämä perspektiivin muutos kannustaa muokkaamaan asioiden järjestystä. Tulemme täten oman pienoismaailmamme hallitsijoiksi ja luojiksi.⁵³

Miniattyri on esine, jossa tilan olemus tiivistyy, ja joka vangitsee sekä katselijansa että tekijänsä runsaiden yksityiskohtiensa visuaalisuudella. Toistuvan argumentin mukaan miniattyrien vetoavuus pohjautuu juuri tähän miniattyryn huolelliseen ja tarkkaan taitoon kuvata yksityiskohtia. Vaikka miniattyryssä esineen mittakaava pienenee, ei se menetä alkuperäistä olemustaan.⁵⁴ Oli miniattyri miten yksityiskohtainen tahansa, ei se kuitenkaan pysty kuvastamaan todellisen kokoista vastinettaan täydellisesti. Miniattyryn valmistuksessa on siis tehtävä valintoja sen suhteen, miten parhaiten esittää esine pienoismuodossa. Miniattyryn luonteelle ominainen taito yksinkertaistaa, tiivistää ja tuoda esiin esineen olemus on yksi piirteistä, joka lisää miniattyryn lumoa.⁵⁵ Miniattyryn tapa pelkistää kohteensa jättää tilaa mielikuvitukselle, ja siten sen on mahdollista yhtäaikaisesti kuvata sekä todellisia että poikkeavia maailmoja⁵⁶. Miniattyri ei siis pelkästään jäljittele fyysisiä esineitä, vaan samalla se voi heijastaa myös kokonaisia ideoita ja ajatusmaailmoja⁵⁷.

Tärkeä ominaisuus monissa miniattyreissä on niiden visuaalinen viehättävyys ja asema idealistisena tilana. Ne kuvaavat pysähtynyttä hetkeä, joka voi herättää katselijassa haaveilua tai nostalgiaa.⁵⁸ Nukketaloissa idyllisen kotiympäristön täydellisyys ja siten tietty saavuttamattomuus on osa niiden lumoa. Nukketalo yhtäaikaisesti heijastaa todellista maailmaa, mutta samalla tarjoaa pakopaikan todellisuudesta.⁵⁹ Pienten esineiden viehättävyys saa uppoutumaan pienoismaailmaan ja voi aiheuttaa samalla kokemuksen perspektiivin muutoksesta⁶⁰. Mielikuvitus saa nukkekodin tarkastelijan kuvittelemaan itsensä miniattyrikoossa, astumaan sisään miniattyriin ja kokemaan sen

---

⁵² Millhauser 1983, Chenin 2015, 283 mukaan.

⁵³ Chen, 2015, 283–284; myös Jozwiak, 2021, 155.

⁵⁴ Chen, 2015, 286.

⁵⁵ Jozwiak, 2021, 153.

⁵⁶ Kohring, 2011, 13.

⁵⁷ Dixon & Davy, 2019, 7.

⁵⁸ Jozwiak, 2021, 157–158.

⁵⁹ King, 1983, Chenin 2015, 282 mukaan.

⁶⁰ Chen, 2015, 287.

maailman henkilökohtaisesti. Tarkkailija voi siis liikkua mielikuvituksensa ja todellisuuden välillä saavuttaen yhtäaikaisen aseman miniatyyrin sisä- ja ulkopuolella.⁶¹ Miniaturien tarjoama mahdollisuus sivuuttaa reaali maailma hetkellisesti ja heittäytyä ideaaliin maailmoihin on varteenotettava selitys miniatyyrien kiehtovuudelle⁶².

Toisesta näkökulmasta voidaan argumentoida, että esineiden mittakaavan kutistuessa, tulee seurauksena miniatyyrin tarkastelijoista jättiläisiä. Sen lisäksi, että tämä jättiläisen ”kaikkivoipa” asema voi kiehtoa katselijaa voi se toisaalta myös saada olon tuntuun ulkopuoliselta. Pienen kokonsa vuoksi miniatyyrimaailma sulkee katselijansa ulkopuolelle; se on samanaikaisesti lähellä, mutta silti ulottumattomissa. Tästä ristiriitaisesta kokemuksesta aiheutuva jännite ja haikaileva kaipuu voi olla yksi selittäjä sille, miksi miniatyyrit ovat niin vetovoimaisia.⁶³

Koska miniatyyrin ei ole tarkoitus toimia samoin kuin kuvattava vastine, antaa se tekijälleen mahdollisuuden ottaa vapauksia miniatyyrin toteutuksessa⁶⁴. Miniaturien tarkastelijan näkökulmasta tämä tuo lisää mielenkiintoa miniatyyriin. Miniaturissa oleellisesti kiehtoo ajatus siitä, että voimme oppia niistä jotain sekä arvioida niiden toteutuksen tasoa⁶⁵. Kaikista näistä miniatyyrien kiehtovuudesta esitetyistä teorioista tulee selväksi, että niiden tuottama kokemusmaailma on hyvin moniulotteinen.

2.4 Kuvitteelliset maailmat ilmiönä

Edellisessä kappaleessa kävi ilmi, että miniatyyrien vetovoima perustuu oleellisesti niiden kuvaamiin vaihtoehtoisiin ja idealistisiin maailmoihin. Seuraavaksi syvennän ymmärrystä aiheesta perehtymällä kuvitteellisia maailmoja käsittelevään teoriaan.

---

⁶¹ Chen, 2015, 293.

⁶² Jozwiak, 2021, 159.

⁶³ Jozwiak, 2021, 155–156 & 159–160.

⁶⁴ Dixon & Davy, 2019, 9–10.

⁶⁵ Jozwiak, 2021, 160 & 164.

Kuvitteelliset maailmat ovat monitieteinen tutkimuksen ala. Puhuttaessa maailmoista, jotka poikkeavat omasta todellisuudestamme, voidaan käyttää useita eri termejä riippuen näkökulmasta, josta aihetta tarkastellaan.⁶⁶ Mahdollinen maailma on esimerkiksi termi, jonka avulla pohditaan vaihtoehtoisia asiointiloja ja eri todellisuuksia, jotka voisivat olla tosia. Mahdollisia maailmoja tarkastellaan filosofiassa etenkin modaalilogiikan parissa, pohdittaessa todellisuuden modaalisuutta, eli sitä miten asiat ovat mahdollisia tai välttämättömiä, ne eivät siis vain tapahdu tai ole tapahtumatta.⁶⁷ Aiheen tarkastelu modaalilogiikan näkökulmasta ei kuitenkaan ole tässä tutkielmassa oleellista. On kuitenkin huomion arvoista, että aktuaalinen maailma eli todellisuus, jossa elämme, on yksi mahdollinen maailma. Fiktionaalisissa teoksissa taas kuvataan asiointiloja, jotka vallitsevat toisissa mahdollisissa maailmoissa. Jotkin fiktionaaliset maailmat voivat muistuttaa hyvin paljon aktuaalista maailmaamme, kun taas toiset voivat olla hyvinkin kaukana todellisuudestamme.⁶⁸ Esimerkiksi fantasia- ja tieteisfiktioiteosten maailmat voivat usein poiketa suuresti omasta maailmastamme, kun taas tositahtumiin perustuvat dokumentit ja elämäkerrat ovat esimerkkejä teoksista, joiden maailmat ovat lähempänä omaa todellisuuttamme.⁶⁹

Lapsilla on tapana uppoutua kuvitteellisiin maailmoihin leikin avulla. Aikuistuesssa kuvitteellisten maailmojen kiehtovuus säilyy, vaikka tapa uppoutua niihin muuttuu.⁷⁰ Kuvitteellisia maailmoja laajasti käsittelevän Mark Wolfin mukaan antautuminen tuotokselle, oli kyseessä sitten kirja, videopeli tai muu teos, saa ihmisen kokemaan uuden maailman eläytymisen kautta. Tämän kokemuksen voi kokea niin yleisö kuin teoksen tekijä itsekkin, ja hyvin onnistuessaan teoksen maailma vetää yleisönsä vaivattomasti mukaansa ja jättää miellyttävän kokemuksen. Tarinankerronnan tärkeyden sijasta Wolf korostaa vetovoimaa, joka fiktionaalisella maailmalla on kokijaan, varsinkin silloin kun maailma poikkeaa huomattavasti omasta maailmastamme. Kuvitteellisten maailmojen toimivuus pohjautuu vahvasti sille, miten hyvin ne onnistuvat herättämään yleisönsä mielikuvituksen. Maailmojen vahvuus piilee siinä, että ne eivät ole riippuvaisia tarinan

---

⁶⁶ Wolf, 2012, 6 & 13–14.

⁶⁷ Tieteentermipankki, 2025a; Tieteentermipankki, 2025b.

⁶⁸ Girle, 2003, 35.

⁶⁹ Ks. Wolf, 2012, 26–27.

⁷⁰ Wolf, 2012, 3–4.

kerronnasta, vaan ne mahdollistavat mielikuvituksen ulottamisen tarinaa pidemmälle. Ne kutsuvat pohtimaan mahdollisuuksia, uneksimaan ja toisaalta myös tiedostamaan oman todellisuutemme uudelta näkökannalta.⁷¹

Maailmojen vetovoimaa Wolf kuvailee termin "imeytyminen" (engl. *absorption*) avulla. Yleisö imeytyy kuvitteellisen maailman vietäväksi, kun he keskittävät huomionsa tuotokseen, esimerkiksi katsomalla sitä ruudulta tai lukemalla kirjan sivuilta. Samanaikaisesti yleisö myös imee itseensä tätä maailmaa omaksuessaan sen tapahtumia ja paikkoja. Kun keskitymme tallentamaan muistiimme maailmaa, johon olemme uppoutuneena, todellinen maailma samanaikaisesti hälventyy ympäriltämme. Mitä enemmän kuvitteellinen maailma vaatii yleisöään keskittymään ja muistamaan yksityiskohtia, sitä vähemmän yleisö voi keskittyä ympäröivään todelliseen maailmaan. Näin muodostuu täysi syventyminen kuvitteelliseen maailmaan.⁷²

Kuvitteellisten maailmojen uskotaan vetävän ihmisiä puoleensa samoista syistä kuin ihmisiä houkuttelee uusien paikkojen ja ympäristöjen tutkiminen sekä uuden oppiminen. Ympäristön tutkiminen on ihmisille hyvin luonnollinen piirre, sillä jo evoluution ja sopeutumisen näkökulmasta se on liikkuville ja vaeltaville lajeille tärkeää resurssien löytämisen ja selviytymisen kannalta. Ympäristöestetiikan parissa tehdyt tutkimukset ovat pyrkineet selvittämään, onko ihmisillä joitain universaaleja preferenssejä ympäristöjen suhteen. On havaittu, että ihmiset suosivat maisemia ja ympäristöjä, joissa on nähtävissä mahdollisuuksia uuden informaation löytämiseen ympäristöä tutkimalla. Näiden mieltymysten on huomattu olevan automaattisia ja tiedostamattomia.⁷³ Ihmisillä näyttäisi siis olevan luontainen taipumus uusiin ympäristöihin ja maailmoihin hakeutumiselle, olivatpa ne sitten todellisia tai kuvitteellisia paikkoja.

---

⁷¹ Wolf, 2012, 16–17.

⁷² Wolf, 2012, 49.

⁷³ Dubourg & Baumard, 2022, 5–6.

3 Cottagecore ja kaipuu menneeseen

Edellä käsittelin miniatyyrien ja vaihtoehtoisten maailmojen vetovoimaisuutta, mutta onko oma nykytodellisuutemme osaltaan työntävä voima, joka ajaa meidät yhä vahvemmin pakenemaan muihin maailmoihin?

” Is it simply a curious anachronism, this desire for tradition, or is it a reflection of a deeper dissatisfaction with the surroundings that our modern world has created? What are we missing that we look so hard for in the past?”

- Witold Rybczynski ⁷⁴

Kaipuu menneeseen aikaan ja yksinkertaisempaan elämään ei näyttäisi olevan aikamme uusi ilmiö, vaan esimerkkejä löytyy jo ajalta ennen ajanlaskun alkua. Antiikin-aikainen paimenrunous muodosti Kreikan vuoristoisesta Arkadia-maakunnasta kuvan yksinkertaisen maalaiselämän idyllinä. Arkadiaa pidettiin alun perin alkeellisena ja karuna alueena, mutta myöhemmin se muodostui symbolisoimaan ideaa yksinkertaiseman elämän tyyssijasta. Paimenrunouden kehittäjänä pidettävä Theokritus (n. 300 eaa.) kirjoitti useita *Idylli*-runoja, jotka kuvasivat luontoa sekä paimenia romantisoivaan sävyyn. Paimenrunous tarjosi kaupunkien väestölle kaivatun pakokeinon utooppiselle maaseudulle, ilman murhetta maalaiselämän todellisista realiteeteista. Arkadiasta muodostui ihanteellisen paimentolaiselämän tunnettu ilmentymä runoilija Vergiliuksen ja hänen kirjoittamansa *Eclogae* (37 eKr.) paimenrunon myötä. Paimenrunous eli arkadinen runous on vaikuttanut myös myöhemmin taiteissa ja oli suosiossa erityisesti renessanssin aikakaudella ja sittemmin Elisabetin ajan Englannissa.⁷⁵

Yksi konkreettinen esimerkki utooppisen maalaisidyllin tavoittelusta historian saatossa löytyy Versaillesin palatsin lähetyviltä. 1700-luvun loppupuolella Ranskan kuningatar Marie Antoinette rakennutti itselleen kokonaisen maalauskylän rustiikkisine mökkeineen, niittyineen, vihannestarhoineen ja meijereineen, missä hän saattoi kestitä

---

⁷⁴ Rybczynski, 1987, 13.

⁷⁵ Frey, 2020; Tieteen termipankki, 2025c.

vieraita sekä eläytyä maatilallisten ja paimenten rooleihin.⁷⁶ Ajatus utopistisesta maaseudusta on siis kiehtonut ihmisiä jo vuosituhansien ajan. Runouden, kirjallisuuden ja taiteen kuvaukset maalaiselämästä ovat vedonneet yhä kasvavien ja kehittyvien kaupunkien asukkaisiin tarjoamalla mielikuvan yksinkertaisemmasta elämästä.

Maalaisidyllin ihannoiminen ei siis ole uusi ilmiö, vaan cottagecore on sen uusi pinnalla oleva muoto⁷⁷. Seuraavaksi tulen tarkastelemaan tätä ajankohtaista trendiä, joka perustuu nostalgiselle menneen ajan ihailulle. Selvitän, mitä cottagecore tarkoittaa ja miksi se vetoaa ihmisiin niin laajasti nykypäivänä. Myöhemmissä alaluvuissa käsittelen cottagecoreen oleellisesti liittyviä aihealueita: kotia ja elämän merkityksellisyyttä. Pyrin niiden avulla luomaan käsityksen siitä, voiko cottagecoren kaltainen kotielämään perustuva ilmiö todella tehdä elämästä tyydyttävää.

3.1 Nostalgisen maaseudun estetiikka

Sosiaalisessa mediassa erilaisia estetiikkoja syntyy jatkuvasti lisää, mutta tässä tutkielmassa tarkasteltava cottagecore on yksi ehkä tunnetuimmaksi nousseista estetiikkatrendeistä. Informaation ja viestinnän painottuminen visuaaliseen ja audiovisuaaliseen materiaaliin on nähtävissä kuvan- ja videonjakopalveluiden kehityksessä ja suosiossa. Visuaalisen informaation jatkuvasti lisääntyessä myös kilpailu käyttäjien huomiosta on käynyt kiivaammaksi. Tämä kilpailu on vuorostaan nostanut palveluihin ladattavan visuaalisen materiaalin tasoa ja korostanut esteettisyyden merkitystä informaation välityksessä. Jaettavan materiaalin painottuminen visuaalisesti kiinnostavaan ja sitouttavaan sisältöön on johtanut erilaisten sosiaalisen median estetiikkojen, kuten

---

⁷⁶ Frey, 2020.

⁷⁷ Jephcote, 2023, 294; myös Frey 2020.

cottagecoren, syntymiseen. Sosiaalisen median estetiikka voidaan määritellä esteettiseksi konseptiksi, jonka tunnistettavat piirteet, kuten teemat tai kuva-aiheet erottavat kyseisen sisällön muusta jaettavasta sisällöstä.⁷⁸

Cottagecoren lisäksi on runsaasti muitakin core-päätteisiä estetiikkoja kuten fairycore, grandmacore, goblincore, nostalgiascore ja witchcore. Nykyisin core-liitettä käytetään ilmaisemaan tiettyä tyyliä, kategoriaa tai genreä, mutta sitä on käytetty jo pidempään musiikkigenrejen nimissä. Alkujaan core-liite tulee 1980-luvun hardcore punk -genrestä.⁷⁹

Cottagecorella siis tarkoitetaan tässä tutkimuksessa laajasti tunnetuksi tullutta sosiaalisen median estetiikkaa, joka ihanoi idyllistä maalaiselämää, ottaen mallia etenkin isobritannialaisesta perinteestä. (kuvat 2 & 3) Internetin estetiikkojen taltiointiin pyrkivä yhteisöllisesti toimiva tietosanakirjasivusto *Aesthetics Wiki* kuvailee cottagecorea länsimaalaista maalaiselämää ihannoivaksi tyyliksi, joka on saanut inspiraatiota muun muassa 1800-luvun romantiikan ajasta sekä esiteollisesta elämäntavasta. Cottagecore-estetiikan visuaaliset piirteet ovat luonnonläheisiä ja kotielämään pohjautuvia, ja saavat innoitusta myös Arts and Crafts-liikkeen koristetaiteesta, kansanperinteistä sekä satujen fantasiaelementeistä. Sivuston mukaan estetiikan kuvastoissa toistuvat usein muun muassa luonnonmateriaalit ja -maisemat, puutarhat, luonnonkukat, koti- ja metsäneläimet, ruoat kuten marjat, sienet ja leipomukset, kirjat sekä tietenkin perinteiset englantilaiset mökit ja kartanot. On myös huomion arvoista, että cottagecoren luontoon pohjautuvassa kuvastossa on lähes poikkeuksetta nähtävissä merkkejä ihmisen läsnäolosta ja siitä, miten ihminen on muokannut maalaismaisemasta kotinsa.⁸⁰

---

⁷⁸ Wójcik, 2024, 1155–1156.

⁷⁹ Aesthetics Wiki, 2025b; Sierpień & Tucki, 2024, 172; Slone, 2020.

⁸⁰ Aesthetics Wiki, 2025a.

Cottagecoren maailmaan johdattelleva opas *The Cottage Life: an escapist's guide to cottagecore* (2024) puolestaan kuvailee ilmiötä seuraavanlaisesti:

On the surface, cottagecore is a fashion aesthetic popularised by millennials and Generation Z; an Instagrammable wonderland of floaty dresses, straw hats and perfectly positioned coffee cups. Yet, a closer look reveals something much richer. Beneath the hashtags and filters, cottagecore reflects our collective desire to escape the chaos of modern existence; to live with more purpose, more compassion and more joy.⁸¹

Kuvat 2 & 3 Instagramiin julkaistuja kuvia cottagecore-tyylisistä kodinsisustuksista. (Kuva 2: Sarahs_country_cottage, 2025. Kuva 3: Mycambridgefairytale, 2025.)

⁸¹ Francis-Baker, 2023, 6.

Cottagecorea määriteltäessä käytetään visuaalisesti konkreettisia esimerkkejä sekä tunteisiin ja aisteihin vetoavia kuvauksia, mutta lähes poikkeuksetta ilmiön kuitenkin korostetaan pohjautuvan pintaa syvempään yksinkertaisemman ja hitaamman elämän tavoitteluun. Cottagecore on siis aisteihin ja tunteisiin vetoava estetiikka, joka luo illuusion vaihtoehtoisesta tavasta elää nyky maailman kiireisyyden keskellä.

Cottagecore-termin katsotaan lähteneen liikkeelle Tumblr-alustalta, mutta tarkasta ajasta, jolloin termi ensin esiintyi, ei näytä olevan yksimielisyyttä. Termin ilmestyminen ajoitetaan useimmiten vuosien 2017–2019 välille⁸². Ilmiö tuli laajempaan tietoisuuteen covid-19 pandemian aikana, joten tutkimuskirjallisuutta tästä suhteellisen tuoreesta aiheesta on niukasti⁸³. Cottagecoren ytimessä on hidas ja lempeä elämäntapa, joka tarjoaa vastapainoa tosielämän hektisyydelle ja realiteeteille⁸⁴. Ottaen huomioon maailmantilanteen, jolloin trendin suosio kasvoi, voisi sen nähdä syntyneen osaltaan vastareaktionä kasvavaan digitalisaatioon ja kapitalismiin sekä toisaalta sopeutumisenä covid-19 pandemian ajan uuteen todellisuuteen⁸⁵. Cottagecoren laajan suosion yhdeksi selittäjäksi nimetään sen sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöjen inklusiivisuus⁸⁶. Cottagecore luo idyllisen kuvan kotielämästä, jota ei määritä heteronormatiiviset sukupuoliroolit tai patriarkalisessa yhteiskunnassa vallitsevat odotukset ja paineet. Sukupuoli- ja seksuaalivähemmistöt sekä monet naiset ylipäätään kokevat, että cottagecoren ympärille muodostunut yhteisö tarjoaa heille turvallisen tilan olla vapaasti oma itsensä.⁸⁷

Cottagecore-estetiikka on saanut osakseen myös kritiikkiä. Yksi syy on sen enimmäkseen valkoiseen länsimaalaisuuteen perustuva representaatio, sillä valtaosa cottagecore-sisällössä nähtävistä henkilöistä ovat valkoihoisia. Lisäksi cottagecoren nostalginen estetiikka pohjautuu länsimaalaiseen historialliseen tyyliperinteeseen, joka on kytköksissä kolonialismiin. Etnisiin vähemmistöihin kuuluvat ihmiset ovat kyseen-

---

⁸² Francis-Baker, 2023, 9; Frey, 2020; Aesthetics Wiki, 2025a.

⁸³ Jephcote, 2023, 294.

⁸⁴ Sierpień & Tucki, 2024, 174.

⁸⁵ Jephcote, 2023, 296.

⁸⁶ Francis-Baker, 2023, 9–10.

⁸⁷ Francis-Baker, 2023, 10; Slone, 2020.

alaistaneet, romantisoiko cottagecore estetiikallaan kolonialismia. Toisaalta cottagecoren perusajatus yksinkertaisen ja luonnonläheisen elämän ihanteesta ei ole läsnä pelkästään länsimaalaisessa perinteessä. Oleellista nykypäivänä onkin olla sensitiivinen sekä tiedostaa aiheeseen liittyvät historialliset kytkökset. Lisäksi on tärkeää edistää inklusiivisuutta representaation kautta myös ilmiöissä kuten cottagecoressa.⁸⁸

Myös cottagecoren epärealistista tapaa kuvata maalaiselämää on arvosteltu. Cottagecoren luoma idealisoitu ja epärealistinen illuusio maalaiselämästä jättää huomiotta tosielämän haasteet, joita maalla eläminen, omavaraisuus ja ekologinen elämäntapa tuovat mukanaan.⁸⁹ Tämä herättääkin kysymyksen voisiko cottagecoren suosioon ja tapaan visualisoida maalaiselämää vaikuttaa se millaisena olemme tottuneet näkemään maaseudun fiktion kautta? Televisiosarjoissa, elokuvissa ja kaunokirjallisissa klassikoissa maaliskylistä monesti luodaan kuvaa kauniina ja rauhallisina lintukotoina. Warwick Frost ja Jennifer Laing (2014) perehtyvät tähän ilmiöön käsittelemällä englantilaisten, skotlantilaisten ja irlantilaisten kylien representaatiota fiktionaalisessa mediassa. Kaupungistumisen myötä maalaishylät nähtiin pitkään jälkeenjääneinä paikoina, kunnes 1800-luvun lopussa myös toisenlaisia näkemyksiä alkoi ilmetä. Modernin kaupunkilaiselämän käydessä hektisemmäksi ja matkustamisen mahdollisuuksien lisääntyessä ja alettiin maalaishylät nähdä nostalgisemmasta näkökulmasta. Tätä mielikuvien muutosta edesauttamassa oli kirjallisuuden klassikot kuten Jane Austenin novellit, mutta myöhemmin etenkin televisio ja elokuvat. 1990-luvulla yleiseksi juonirakenteeksi elokuvissa ja televisiossa muodostui tarina kiireisestä kaupunkilaisesta, joka syystä tai toisesta päätyy pieneen maalaishylään ja kokee jonkinlaisen valaistumisen tai positiivisen muutoksen elämässään kylän ja sen tiiviin yhteisön ansiosta. Tarinat luovat siis katselijalle tai lukijalle illuusion siitä, mitä tarinan tapahtumapaikassa voi tapahtua tai kokea. Tämä on johtanut muun muassa huomattavaan turismin kasvuun kohteissa, joihin esimerkiksi suositut televisiosarjat sijoittuvat. On siis todettu, että fiktiivisellä sisällöllä on kyky muuttaa ihmisten käsitystä olemassa olevista paikoista, ja

---

⁸⁸ Gore, 2022.

⁸⁹ Francis-Baker, 2023, 10; Slone 2020.

siten media on ollut vahvistamassa mielikuvaa maalaiskylistä viehättävinä pakopaikkoina modernilta kaupunkilaiselämältä.⁹⁰

Fiktiosta välittyvä kuva maalaiselämän idyllisyydestä on siis usein kaunisteltua, mikä osaltaan auttaa selittämään sen laajaa viehätystä. Cottagecore ja sen visualisoima yksinkertainen elämäntyyli symboloi paluuta nostalgiseen maalaiselämään myös ihmisille, jotka eivät välttämättä ole koskaan eläneet maaseudulla⁹¹. Ihmiset eivät siis välttämättä tiedä ihannoimansa elämäntyylin realistista todellisuutta, minkä vuoksi se voi vaikuttaa erityisen vetoavalta. Fiktiivinen sisältö, internetestetiikat mukaan lukien, siis vaikuttaa ihmisten mielikuviiin ja voi siten saada tavoittelemaan omaan elämäänsä tiettyä tunnelmaa. Edellä tarkasteltujen näkökulmien perusteella cottagecore näyttäytyy välineenä irtautua oman elämän epätäydellisestä arjesta tarjoamalla pakopaikan nostalgisesta miljööstä inspiroituneella visuaalisuudellaan.

3.2 Koti ja paikkamme maailmassa

Cottagecore trendi kytkeytyy vahvasti kotielämään ja sen idealisointiin. Kodin kuvaus liittyy vahvasti myös miniatyyreihin, kuten nukkekoteihin. Koti on kuitenkin käsite, jolle löytyy yhtä monta määritelmää kuin on ihmisiä. Seuraavaksi pyrin selvittämään, mikä tekee kodin ja mistä sen merkityksellisyys muodostuu.

Fenomenologisesta näkökulmasta yksityistä tilaa tarkastelleen Gaston Bachelardin mukaan: "-- talo on meidän maailmankolkkamme." ⁹² Asumus ei ole pelkkä suoja ulkomaailmalta, vaan talon tarjoaman yksityisyyden, kotielämän ja mukavuuden myötä se on muodostunut merkitsemään kotia⁹³. Kotiin liittyy sekä tunnepohjaisia että kulttuurisia ulottuvuuksia. Kotona tapahtuva asumisen ja kodinluomisen toiminta synnyttää

---

⁹⁰ Frost & Laing, 2014.

⁹¹ Sierpień & Tucki, 2024, 172.

⁹² Bachelard, 2003, 75.

⁹³ Rybczynski, 1987, 77.

kokemuksen kuuluvuudesta (engl. *belonging*) ja kyseisen tunteen voidaan sanoa muuttavan talon kodiksi.⁹⁴

Mukavuuden (engl. *comfort*) kuvaillaan olevan yksi tekijä, joka muuntaa funktionaalista merkityksellisen ja talosta kodin. Mukavuus on inhimillinen kokemus, joka koostuu niin fyysisistä kuin tunne- ja järkipohjaisista tuntemuksista. Kodin mukavuuden käsite pitää sisällään piirteitä, kuten käytännöllisyyden, levon, nautinnon ja yksityisyyden. Yhdessä nämä tekijät muodostavat kerros kerrokselta kokemuksen, jota voi nimitellä mukavuudeksi.⁹⁵

Koti siis mielletään ihmisen omana turvapaikkana ja jopa osana itseä ja identiteettiä, mutta kotiin voi liittyä myös negatiivisia kokemuksia. Kodissa voi esimerkiksi vallita jännitteitä tai konflikteja. Koti voi turvan ja kuuluvuuden tunteen sijasta herättää kokemuksia ulkopuolisuudesta ja turvattomuudesta. Koska kodista tavoitellaan turvallista ja mukavaa, liittyy kodin luomiseen olennaisesti rajanveto tutun ja vieraan välille. Siinä määritellään, millä on tai ei ole sijaa kotona. Tämä erottaa sen ulkomaailmasta ja tekee eron esimerkiksi kodin ja asunnon tai kodin ja työn välille.⁹⁶

Kodin merkityksiä käsittelevän kirjallisuuden perusteella on tulkittavissa, että henkilökohtainen tunneyhteys sekä toiminta asumuksessa tekee tilasta kodin. Koti on paikka, jonka koemme omaksemme ja joka antaa meille mahdollisuuden toimijuuteen. Voimme muokata sitä omanlaiseksemme, jolloin se ei ole vain fyysinen suoja ulkomaailmalta vaan oma henkilökohtainen maailmamme. Nämä kodin määritelmät tukevat cottagecoressa läsnä olevaa ajatusta siitä, että kodilla ja kodissa tapahtuvalla toiminnalla on merkittävä rooli ihmisen elämässä.

---

⁹⁴ Johansson, & Saarikangas, 2009, 10.

⁹⁵ Rybczynski, 1987, 230–232.

⁹⁶ Johansson, & Saarikangas, 2009, 16–17.

3.3 Elämän merkityksellisyys

Kuten edellä on todettu, koko cottagecore-ilmio rakentuu kotimaailman ympärille ja perustuu pyrkimykselle elää lempeää ja tyydyttävää elämää. Myös miniatyyreissä toistuu ihanteellisen kodin kuvaus. Vaikuttaa siltä, että ihmiset etsivät keinoja kokea kotiin assosioitavaa lämmön ja turvan tunnetta elämässä tavalla tai toisella. Onko ihanteellinen kotielämä siis tavoiteltava tapa luoda elämästä merkityksellistä?

Ihmiset ovat perustavanlaatuisesti merkityksiä etsiviä ja antavia olentoja⁹⁷. Kuitenkin itse elämän merkityksen määrittäminen on täynnä ristiriitoja ja moniselitteisyyksiä. Sen sijaan, että pyrkisimme löytämään universaalin totuuden ihmisyyden suureen kysymyksen ”mikä on elämän merkitys?”, on elämän merkityksellisyyden tarkastelu (*”meaning in life”* vert. *”meaning of life”*) mielekkäämpää. Elämän merkityksellisyys on subjektiiviseen kokemusmaailmaan pohjautuvaa ja siten mahdollisesti hyödyllisempää tarkastelun kohteena.⁹⁸ Käsitys oman elämän arvokkuudesta linkittyy fyysiseen hyvinvointiin ja kykyyn sopeutua muutokseen⁹⁹. Yksilön kokemus elämänsä merkityksellisyydestä on myös tärkeä psykologisen hyvinvoinnin tekijä¹⁰⁰.

Kokemusta elämän merkityksellisyydestä tukee yksilön käsitys esimerkiksi siitä, että oma elämä tuntuu johdonmukaiselta ja ymmärrettävältä. Lisäksi tavoitteet elämässä ja kokemus oman olemassaolon painoarvosta luovat merkityksellisyyttä elämään. Ihmiset tyypillisesti kokevat oman elämänsä merkitykselliseksi ja tätä kokemuksen yleisyyttä voi selittää muun muassa se, että rutiinit ja arki auttavat luomaan merkityksellisyyden kokemusta.¹⁰¹ Rutiinit myös tuovat ihmisille turvan tunnetta, sillä aivomme ovat taipuvaisia vastustamaan muutosta. Muutos tarkoittaa epävarmuutta, mikä johtaa ristiriitaan aivojemme päätehtävän, eli itsemme turvassa pitämisen kanssa.¹⁰²

---

⁹⁷ Becker 1971, Sedikidesin ym. 2015, 218, mukaan.

⁹⁸ King & Hicks, 2021, 562–563.

⁹⁹ King & Hicks, 2021, 564.

¹⁰⁰ Routledge ym. 2011, 638.

¹⁰¹ King & Hicks, 2021, 565–568.

¹⁰² Boschi, 2020, 197–198.

Lisäksi myös nostalgian on todettu lisäävän tunnetta elämän merkityksellisyydestä¹⁰³. Nostalgia määritellään useimmiten sentimentaalisenä ja katkeransuloisena kaipuuna menneeseen. Nostalgiaa voi kuvailla kokemukseksi, jossa mennyttä aikaa ikävöidään ja muistellaan lämmöllä, mutta samalla koetaan haikeutta, sillä tuohon menneeseen aikaan on mahdotonta palata takaisin.¹⁰⁴

Nostalgian käsitteen juuret juontavat aina antiikin ajoille asti, sillä jo Homeroksen *Odyssiassa* kuvailtiin katkeransuloista kotiinpaluun kaipuuta. Nostalgia kuitenkin sai uusia konnotaatioita, kun sitä alettiin tarkastella akateemisesti 1600-luvulla. Termiä alettiin käyttää kuvaamaan sotilaiden ulkomailla kokemaa koti-ikävää ja siitä aiheutuvaa oireilua. Nostalgiaa pidettiin siis sairautena, johon liitettiin laaja kirjo niin fyysisiä kuin psyykkisiä oireita.¹⁰⁵ Nostalgian pitkä patologisoinnin perinne muuttui hitaasti. 1800-luvulla nostalgian tarkastelu fyysisenä sairautena väistyi ja sitä alettiin tutkia ensin psykiatrian ja sitten psykologian parissa¹⁰⁶. Vielä 1900-luvullakin sen katsottiin olevan masennuksen kaltainen mielenterveyden häiriö. Vasta vuosisadan loppupuolella nostalgia erkaantui koti-ikävään liitetyistä merkityksistään ja alettiin nähdä positiivisemmasta näkökulmasta.¹⁰⁷

Nykytutkimus on osoittanut, että nostalgialla voi olla myönteinen vaikutus yksilön itsereflektiivisellä, eksistentiaalisella sekä sosiaalisella tasolla. Se voi vaikuttaa positiivisesti esimerkiksi yksilön itsevarmuuteen ja minäkuvaan, optimistisuuteen ja merkityksellisyyden kokemukseen sekä empatiaan ja sosiaalisiin yhteyksiin. Vaikka pitkään uskottiin, että nostalgia aiheuttaisi fyysisiä tai psyykkisiä oireita, on mahdollista argumentoida, että nostalgia voi olla myös niiden seuraus, ei itse syy. Nostalgia voi nimittäin toimia yksilölle hyödyllisenä selviytymiskeinona ahdingon aikoina.¹⁰⁸

Nostalgian vaikutusta hyvinvointiin kriisitilanteissa on tutkittu myös covid-19 pandemian aikana. Wulfin, Breuerin ja Schmittin (2022) tutkimuksessa tarkasteltiin, millaisia

---

¹⁰³ Ks. King & Hicks, 2021; Routledge ym. 2011; Routledge ym. 2012.

¹⁰⁴ Sedikides ym. 2015, 195.

¹⁰⁵ Sedikides ym. 2015, 191–192.

¹⁰⁶ Batcho, 2013, 167.

¹⁰⁷ Sedikides ym. 2015, 193–194.

¹⁰⁸ Sedikides ym. 2015, 208, 231–232.

vaikutuksia nostalgisen median käytöllä eskapistisessa, eli todellisuuspakoisessa, taroituksessa oli hyvinvointiin. Tutkimus osoitti, että nostalgista mediasisältöä käytettiin sekä välttelemään vallitsevasta tilanteesta johtuvia negatiivisia tunnetiloja ja stressiä (*dysfunctional escapism*), että keinona keskittyä positiiviin asioihin ja merkityksellisiin kokemuksiin (*functional escapism*). Dysfunktionaalisessa eskapismien muodossa tekojen motivaationa on vältellä olemassa olevia ongelmia ja negatiivisia kokemuksia, kun taas funktionaalisessa eskapismissa keskitytään positiivisiin kokemuksiin, mikä voi auttaa esimerkiksi jaksamisen ja palautumisen kanssa.¹⁰⁹ Uppoutuminen tuttujen ja nostalgisten asioiden pariin näyttäisi siis olevan mahdollinen keino hyvinvoinnin tukemiselle kuormittavina aikoina.

Elämän merkityksellisyyttä tarkastelevan tutkimuskirjallisuuden perusteella on huomattavissa, että cottagecoren ajatusmaailmassa yhdistyy ominaisuuksia, jotka voivat tukea merkityksellistä elämää. Jos tutut rutiinit ja ympäristö sekä nostalgian tunteita tuottavat asiat tuovat meille merkityksellisyyden ja jatkuvuuden tunnetta epävarmuuden keskellä, ei ole yllättävää, että cottagecoren kaltainen nostalgisoiva ja kotielämään keskittyvä trendi on noussut suosioon ajassa, jota leimaa kiihtyvä muutos.

---

¹⁰⁹ Wulf, Breuer, & Schmitt, 2022.

4 Luova miniatyyriprosessi

Tutkielmani taiteellisessa osiossa valmistin itse miniatyyrihuoneen tuottaakseni uutta kokemusperäistä tietoa siitä, miten miniatyyrien rakentaminen luovana toimintana kytkeytyy merkityksien verkostoon, joka alkoi hahmottua etsiessäni tietoa miniatyyreistä ja cottagecoresta. Minua myös kiehtoi miniatyyrin rakentamisen luova potentiaali ja halusin selvittää, mitä miniatyyrien kiehtovasta luonteesta voi oppia sellaisen rakentamalla. Käytän tässä tutkielmassa miniatyyriprosessi-sanaa viitatessani miniatyyrin valmistamiseen, ja sen sisältämiin vaiheisiin.

Miniatyyrien valmistaminen oli itselleni uusi käsillä tekemisen muoto aloittaessani projektia. Miniatyyrit olivat kuitenkin jo aiemmin kiehtoneet minua, ja olen pitkään katsonut miniatyyriharrastelijoiden sosiaaliseen mediaan lataamia prosessivideoita erilaisten miniatyyrimaailmojen rakentamisesta. Aiempi perehtymiseni miniatyyriin oli opettanut minulle, että niiden rakentaminen on monelta osin ongelmanratkaisua, kuten esineiden valmistusta käyttäen luovasti saatavilla olevia materiaaleja.

Valitsin cottagecore-tyylin suunnaksi, jolla lähestyä miniatyyrin rakentamista, sillä minua kiehtoi, kuinka cottagecore-tyyliä ja miniatyyrien rakentamista vaikutti yhdistävän niiden tarjoama mahdollisuus luoda idealisoituja ja todellisuudesta irti olevia tiloja. Emme voi valita millaisessa maailmassa elämme, mutta cottagecore-tyylin avulla voi tavoitella idyllisemmän ja yksinkertaisemmän elämän tuntua, esimerkiksi kodin sisustuksen keinoin. Voisiko miniatyyri tarjota saman kokemuksen pienoismuodossa?

4.1 Miniatyyrin polku

Syykuusta joulukuuhun prosessi eli kanssani, kotini seinien sisällä. Välillä nurkassa tarvikkeet piiloon sysättyinä, mutta silti tilansa vieden, toisinaan levittäytyen aina vain laajemmalle muistuttaen olemassaolostaan, minne katseensa käänsikin. Pieni tila isommassa, vaatien hienovaraisesti huomiota. Hiljainen asuintoveri, luonteeltaan paljon kokoaan suurempi.

Henkilökohtainen muistiinpano 8.1.2025

Miniatyyrin valmistus alkoi luonnostelemalla mahdollista pohjakaavaa ja sisustuksen pääelementtejä, joten päätin tarkastella Instagram-alustalle jaettuja kuvia cottagecore-sisustuksista ideoinnin tueksi. Instagramiin on julkaistu cottagecore-aihetunnisteella yli 5,9 miljoonaa julkaisua¹¹⁰. Selatessani hakutuloksia kirjasin työpäiväkirjaani huomaamiani toistuvuuksia sisustuksissa. Listaani sisältyi lopulta piirteitä kuten murrettu vihreä ja pastellisävyt, puu ja luonnonmateriaalit sekä kukka- ja ruutukuosit.

Miniatyryriprosessin alkuvaiheet muistuttivat suuresti tilasuunnittelun työskentelytapoja, joita olen omaksunut sisustusmuotoilun opinnoissani. Suhtauduin miniatyryriin kuin olisin suunnittelemassa sisustusta cottagecore-tyylistä unelmieni kotia varten, vain 1:12 mittakaavassa. Rakensin pienoismallia kotona, yksiöni nurkassa. Aloitin miniatyyrin työstämisen kiinteistä elementeistä, kuten lattialaudoista ja koristelijoista, jotta tilaa olisi helpompi hahmottaa. Jo työn alkuvaiheissa, kun sain tyhjään laatikkoon ensimmäisiä pintoja paikalleen, alkoi syntyä illuusio tavallisesta sisustusprojektista tavalliseen tilaan. Pieni laatikko, jossa oli lattia ja kolme seinää (kuva 4), muuttui nopeasti huoneeksi, joka oli täynnä mahdollisuuksia ja kutsui äärelleen jatkamaan tekemistä (kuva 5).

Kuva 4 Vielä tyhjillään oleva miniatyyrin aihio. (Kuva: Iina Kihlström)

¹¹⁰ Instagram, 2025.

Ajattelin, kuinka jo näin alussa projektia tekeminen tuntui kuin olisi tekemässä kotiremonttia, vain pienoiskoossa.

Työpäiväkirja 16.9.2024

Kuva 5 Kiinteiden elementtien myötä huone alkoi hahmottua. (Kuva: Iina Kihlström)

Takan ja kirjahyllyjen toteuttaminen vaati suunnitelmallisuutta, mutta onnistui lopulta pahvista, puutikuista ja softie-askartelulevystä. Koska yritin pitäytyä aikataulussa ja säästää aikaa, ideoin tavan toteuttaa kirjahyllyille kirjojen selkämukset softie-levystä hyllyrivi kerrallaan. Kirjojen selkämysten maalaaminen oli itselleni mieleinen työvaihe, sillä nautin yksityiskohtaisesta maalaamisesta. Värisävyjen yhteensovittaminen ja kirjanselkien viimeisteleminen alkoi kuitenkin loppuvaiheessa uuvuttaa, sillä yritin saada mahdollisimman paljon tehtyä yhdellä kertaa, jotta en joutuisi sekoittamaan samoja maalisävyjä yhä uudestaan.

Huomasin, kuinka eri työvaiheiden aikana ympärilleni alkoi levittyä erilaisia työskentelyjärjestelmiä. Työnurkkauksessa näytti vallitsevan materiaalien ja välineiden seka-sorto, kun otin työskennellessäni esille kaikki tarvikkeet, jotka minulla oli käytettävissäni miniatyyriä varten. Tämä luova kaaos muokkautui jokaisen työvaiheen aikana eri muotoon, muodostaen työskentelyä sujuvoittavia järjestelmiä. Kun pystyin näkemään käytössäni olevat materiaalit ympärilläni, auttoi se keksimään mahdollisia toteutuskeinoja miniatyyriesineiden valmistamiseen. Päästessäni työskentelyssä vauhtiin, tarvikkeet asettuivat intuitiivisesti niin, että kaikki oleellinen oli kätevästi kätenni ulottuvilla. Kun uppouduin tekemisen rytmiin ja työskentelypisteelle muodostui työvaihetta tukeva järjestys, oli miniatyyrin parissa työskentelyä vaikeaa osata keskeyttää, kuten esimerkiksi kirjanselkämäksiä maalatessa huomasin.

En ollut asettanut itselleni tarkkaa järjestystä siihen, milloin tai missä vaiheessa projektia eri esineet tekisin, vaan koin parhaaksi edetä tilanteen mukaan. Se, että saattoi jättää jumittavan työvaiheen kesken ja siirtyä ajattelemaan muita miniatyyrin osia, auttoi prosessia edistymään. Päiväkirjassani pohdin, kuinka vaikeimpien ongelmien ja loppullisten päätösten kasaantuminen prosessin loppua kohti voisi normaalissa tilanteessa johtaa siihen, että projekti jää keskeneräiseksi. Useat harrasteprojektit keskeytyvät, kun vastaan tulee ongelmia tai kärsivällisyyttä koettelevia työvaiheita, joiden painoarvo ohittaa jäljellä olevan motivaation projektin suhteen. Pienoismallin valmiiksi saamista jouduttamassa ja motivoimassa oli myös sen liitännäisyys tutkimukseen sekä itselleni luoma aikaraja.

Ajan säästämiseksi sain ajatuksen kokeilla tekoälyllä toimivaa Freepik-kuvageneraattoria apuna tapetin luomisessa. Alun perin olisin halunnut suunnitella oman tapetin tilaan, mutta totesin sen olevan liian suuri tehtävä tämän projektin yhteydessä. Kuvageneraattorilla toistuvan tapettikuvion tuottaminen vaati kokeiluja erilaisilla komenoilla. Halusin myös tuottaa useita vaihtoehtoja, kukkakuvioista ruututapetteihin, jotta minulla olisi mahdollisuus testaila, mikä kuvioaihe istuisi parhaiten tavoittelemaani cottagecore-tunnelmaan. (Kuva 6)

Kuva 6 Freepik -tekoälykuvageneraattorilla luotuja tapettivaihtoehtoja. (Kuva: Iina Kihlström)

Kun olin työstänyt huoneen kiinteitä elementtejä hyvään vaiheeseen, oli aika ryhtyä valmistamaan tilaan tulevia huonekaluja ja esineistöä. Aloitin yhden huoneen suurimman ja tärkeimmän kalusteen eli sohvan valmistamisella, koska halusin saada miinityyriin olennaisimmat osat tehtyä ensin. Toisaalta myös uskoin, että pienempien yksityiskohtien pohtiminen on helpompaa, kun näkee, millainen tilan ilme on isoimpien elementtien valmistuttua. Sohvan rakensin pahvista piirustusteni ja laskemieni perusteella. Pehmeyttä loin kerrostamalla talouspaperia osien ympärille ennen samettikaalla verhoilua.

Huonekalujen tekemisen välissä työstin pienempiä esineitä saadakseni taukoa vaativimmista kokonaisuuksista. Muotoilin esimerkiksi ilmakeivavasta savesta maljakon, koirafiguurin sekä teekupit (kuva 7). Työskentelyn lisäksi myös materiaalien etsiminen ja kerryttäminen oli tärkeä osa prosessia (kuva 8). Saatavilla olevat materiaalit määrittivät osaltaan sitä, millainen lopputuloksesta tuli, mutta myös haastoivat ja innoittivat mielikuvitusta esineiden valmistuksessa.

Lähdin aamulla metsästämään lisää materiaaleja kirpparilta. Kolusin kilotavarana myytäviä askartelu- ja käsityötarpeita, sekä muita tilpehöörejä vaikka kuinka kauan. Lopulta kangaspaloja ja paljon muuta löytyi yli kilon edestä. Laareja oli hauska penkoa miettien, mikä soveltuisi mihinkin tarkoitukseen. Työpäiväkirja 14.11.2024

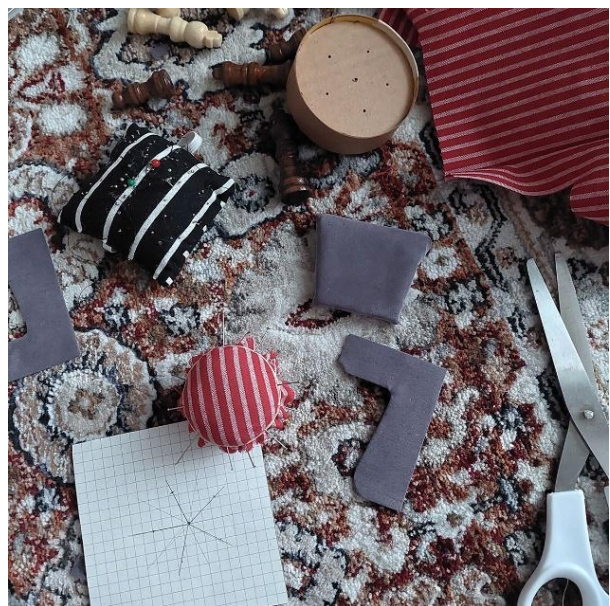
Kuva 7 Savesta valmistin pientä esineistöä kuten kuvassa tekeillä olevan maljakon. (Kuva: Iina Kihlström).

Kuva 8 Kirpputorilta hankittuja kierrätysmateriaaleja. (Kuva: Iina Kihlström)

Seuraava haastava työvaihe oli nojatuolin valmistus. Ajan säästämiseksi etsin YouTube-alustalle ladatuista videoista apua nojatuolin kaavoitukseen. Löysin lopulta ohjevideon, jonka yhteydessä oli kaavat sellaiseen tuoliin, jollaista olin työpäiväkirjaani luonnostellut. Miniatyyriharrastajien Internettiin lataamia resursseja hyödynsin myös etsimällä kaavoja lampunvarjostinta varten. Videoita ja blogisivustoja selatessa ei voinut olla huomaamatta, kuinka positiivinen yhteisöllisyys miniatyyriharrastuksesta välittyi. Luukuisat omistautuneet harrastajat hyödyntävät Internetin verkkopalveluita jakaakseen omia projektejaan ja tarjoavat samalla neuvoja ja resursseja muille aiheesta kiinnostuneille. Kommenttikenttien viestit katselijoilta ovat vuorostaan lähes poikkeuksetta täynnä positiivista palautetta, omakohtaisien kokemusten jakamista ja vastavuoroista viestittelyä sisällön tekijän kanssa.

Nojatuolin edistyttyä kartoitin, mitä kalusteita tila vielä kaipaisi. Luonnostelin huonekaluja työpäiväkirjaani ja kokeilin mahdollisia huonejärjestyksiä leikkaamalla paperista huonekalujen muotoja. Sohvapöytä oli seuraava tärkeä kaluste, jota aloitin tekemään pahvilevystä ja shakkinappuloista. Pöytä oli ilokseni nopeatekoinen eikä vaatinut yhtä monimutkaisia työvaiheita kuin useimmat aiemmista kalusteista. Vuorottelu haastavien ja yksinkertaisempien esineiden tekemisen välillä toi työvaiheisiin vaihtelua, mikä auttoi jatkamaan projektin parissa (kuva 9). Viimeinen huonekalu, jonka koin huoneen tarvitsevan, oli rahi. Sen kehikon valmistin pahvista ja verhoilin sitten kankaalla. Lopuksi maalasin pieniä helmiä kankaan sävyyn sopiviksi ja viimeistelin rahin ompelemalla niistä upotuksia rahin istuinosaan.

*Kuva 9 Työvaihe huonekalujen valmistuksessa.
(Kuva: Iina Kihlström)*

Pienimmät esineet ja yksityiskohdat olivat lopulta itselleni mieleisimpiä valmistaa. Vaadittavan tarkkuuden lisäksi oli innostavaa keksiä, mitä materiaaleja voisin käyttää eri esineiden valmistuksessa. Välinesetti takan vierelle syntyi hammastikuista, napista ja korutarvikkeista. Kynttilänjalat yhdistelin kirpputorilta hankkimistani neppareiden osasista ja itse kynttilät grillitikun pätkistä. Koristeelliset taulun kehykset puolestaan keksin valmistaa lämpökynttilöiden alumiinisista reunoista. Näitä esineitä tehdessäni koin, että pystyin käyttämään erityisen paljon luovuutta. Kun näin huoneen hiljalleen valmistuvan ja elävöityvän yksityiskohtia lisätessäni, motivaatio saada miniatyyri valmiiksi kasvoi.

Kun osaset sai paikalleen voi sitä riemun määrää mitä se toi!! Teki mieli kiljua ja vähän ehkä vinkaisinkin, kun sydämestä otti. Jokin pikkuriikkisissä asioissa vain aiheuttaa suunnatonta iloa ja riemastusta! Työpäiväkirja 19.11.2024

Pienet yksityiskohdat olivat niitä asioita, jotka muuttivat miniatyyrin kulisista kodikkaaksi. Mietin paikkoja esineille niin, että ne muodostaisivat vaikutelman asutusta tilasta. Halusin luoda illuusion siitä, että miniatyyrin asukas on vain hetkellisesti käymässä muualla ja saattaa palata takaisin hetkellä millä hyvänsä. Tämä valmistuvien esineiden paikoilleen asettelu tuntui terapeuttilta osalta prosessia.

Olin eilen myllännyt koko miniatyyrin etsiessäni yhtä kirjariviä, tuloksetta. Nyt mallailin kaikkea taas paikoilleen. Puhuin videopuhelua siskoni kanssa, joten halusin näyttää miltä huone näyttää. Voisin käyttää ikuisuuden vain asettelemiseen, se on jotenkin terapeutista ja palkitsevaa kun miniatyyri vihdoin alkaa valmistua. Työpäiväkirja 27.11.2024

Suurimpia vaikeuksia koko prosessin aikana tuotti seinien värimaailman valinta. Pohdin kauan seinille tulevaa tapettia ja sitä, tulisiko siitä vihreän vai purppuran värinen. Aluksi päädyin vihreään tapettiin, mutta miellyttävän vihreän sävyn löytäminen osoittautui hankalaksi. En aikonut millään vaihtaa purppuraan, sillä pelkäsin, että miniatyyri-

ristä tulisi liian hempeä ja siten vähemmän tosissaan otettava. Lopulta kuitenkin annoin periksi ja tulin tulokseen, että purppura tapetti on paras vaihtoehto. Pidin siitä itse, ja se oli lopulta tärkeintä.

Miksi tapella vastaan, jos tykkää purppurasta, pinkistä, violetista, käytä sitä!

Työpäiväkirja 5.12.2024

Lopulta jäljellä oli enää kokonaisuuden kasaaminen. Päällystin seinät tulostamallani tapetilla ja maalasin pintoja ja esineitä viimeistelläkseni ne. Kokosin kirjahyllyt paikalleen, asettelin kalusteita ja valmistin viimeisiä yksityiskohtia, kuten maalauksia kehyksiin ja kukkia vaasiin. Lopulta työ oli valmis (kuva 10), tai ainakin tarpeeksi valmis tämän tutkielman tarkoituksia varten. Oli haastavaa osata lopettaa miniatyyrin parissa työskentely, sillä olisin aina keksinyt uutta lisättävää tai hienosäädettävää. Miniatyyrin yksityiskohtaisuus lisäsi tunnetta siitä, että parantelua ja viimeistelyä voisi jatkaa loputtomasti. Tiedostin kuitenkin, että tutkimuksen etenemisen kannalta minun oli osattava myös siirtyä eteenpäin ja hyväksyä miniatyyrin sellaisena, kuin siitä rajallisessa ajassa tuli.

Kuva 10 Valmis miniatyyri kokonaisuudessaan. (Kuva: Iina Kihlström)

4.2 Miniatyryprosessi itsetutkiskelun välineenä

Vaikka lähtökohtaisesti lähestyin miniatyyrin valmistusta cottagecore-tyylin näkökulmasta, halusin pitää itselläni tietyn vapauden lopputuloksen suhteen ja edetä sen mukaan, mihin suuntaan luova prosessi vei. Sisustusta rakentaessani valintani tuntuivatkin muodostuvan lähes intuitiivisesti, omiin mieltymyksiini pohjautuen. Se sai reflektoidaan prosessin aikana sitä, millaisesta sisustuksesta haaveilen ja miksi. Unelmien sisustuksen suunnittelu sai tarkastelemaan myös oman nykyisen kotini sisustusta ja pohtimaan, voisiko siitä löytää inspiraatiota. Myös oman lapsuudenkotini tunnelman muistelu oli osana sisutusmakuni tarkastelua.

Cottagecore tyyliin perehtymisen lisäksi oma makuni oli siis tärkeä suunnannäyttävä miniatyyrille, ja monin osin nämä kaksi tuntuivatkin yhdistyvän. Tämän takia prosessi sai ajattelemaan aiempaa syvemmin, mistä oma mieltymykseni cottagecore-tyyliseen sisustukseen kertoo. Kaipuu kotoisaan, lämpimään ja nostalgiseen tunnelmaan on määrittänyt makuani niin kauan kuin muistan. Pohtiessani prosessin aikana, miksi cottagecore vetoaa itseeni tai miksi pienoismallista muodostui juuri sellainen kuin siitä muodostui, tuli itselleni selväksi, että kuluttamalla fiktionaalisella sisällöllä on suuri vaikutus mieltymyksiini. Perinteinen englantilainen tyyli, maalaismökkeineen ja -kartanoineen, tuntuvat itselleni nostalgisilta, vaikka ne eivät ole olleet reaali maailmassani koskaan läsnä. Nämä maailmat ovat tulleet tutuiksi kirjojen, elokuvien, televisiosarjojen kautta jo aivan lapsuudestani asti. Kenneth Grahamin *Kaislikossa suhisee* ja Jill Barklemin *Tiheikön väki* veivät minut lapsena Englannin maaseudulle lastenkirjojen ja VHS-kasettien muodossa. Äitini katsomista televisio-ohjelmista tuli jo varhain myös omia suosikkejani, aina Agatha Christien teosten filmatisoinneista yorkshireläisen pikkukylän elämänmenoa kuvaavaan *Sydämen asialla* -sarjaan. Myöhemmin lukuharrastukseni tempaisi minut muun muassa Brontën sisarusten ja Jane Austenin kirjojen maailmaan. Miniatyyrin teossa ja lopputuloksessa yhdistyivät siis myös fiktion kautta sisäistämäni maku ja nostalgiset muistot.

Prosessiin sisältyi monenlaisia vaiheita, tunnelmia ja ajatuksia. Viikkoja kestäneen työskentelyn aikana seura piti toisinaan radio, musiikki tai taustalla pyörivä televisio-ohjelma, joskus myös toinen ihminen puhelimen välityksellä jutellen. Kuitenkin koko projektin ajan tärkein seura oli omat ajatukset. Kotona päivästä toiseen tapahtuva työskentely vaati paljon itsensä kanssa olemista. Miniatyyrin valmistamisen pikkutarkka luonne edellytti keskittymistä ja rauhoittumista tekemisen äärelle, jolloin myös itsensä kanssa käytävän vuoropuhelun rooli vahvistui. Toisinaan se tarkoitti ongelmanratkaisua ja ideointia itsensä kanssa, toisinaan taas toistoa vaativa työvaihe sai ajatukset karkaamaan aivan toisaalle, kuten suunnittelemaan tulevaa, muistelemaan menneitä, tai uppoutumaan haaveiluun ja itsetutkiskeluun.

Pienoismallin vaatima tarkkuus haastoi myös tarkastelemaan omaa luovuutta ja tekemisen tapaa aina omaan luonteeseen asti. Taipumus perfektionismiin luovan työskentelyni jäljessä oli tässäkin luovassa prosessissa sekä vahvuus että heikkous. Se auttoi säilyttämään kärsivällisyyden ja luomaan yksityiskohtaista jälkeä, mutta toisaalta se sai myös luomaan itselle paineita siitä, millainen lopputuloksen tason tulisi olla. Vaikka miniatyyrien teko piti sisällään paljon iloa ja onnistumisen kokemuksia, tuntui erittäin pienten esineiden valmistus välillä täysin absurdilta. Asia, jota useasti havahduin kysymään itseltäni miniatyyriä rakentaessani, oli jokin variaatio kysymyksestä ”Mitä mä oikein teen?” tai ”Miksi mä edes teen tätä?”. Kun pysähdyin työn äärelle ja huomasin itseni vuolemassa hammastikkua takkasettiä varten tai sitomassa ompelulangasta koristetuksuja peukalonkokoisen tyynyn kulmiin, oli osattava nauraa itselleen ja sille, miten pikkutarkkaa työtä teki. Toisinaan kysymys ei naurattanutkaan vaan sai kyseenalaistamaan asioita syvällisemmin, aina miniatyyriin käyttämästäni tunteista ja päivistä jopa elämän valintoihin asti.

Kuten kodin sisustukseen, myös miniatyyriin tuntui liittyvän tietty sosiaalinen puoli eli se, mitä haluamme omalla tilalla toisille viestittää. Huomasin prosessin aikana pohtivani paljon sitä, että myös muut ihmiset tulevat näkemään ja muodostamaan mielipiteensä miniatyyristäni. Se, että työ ei ollut vain omille silmilleni, toi huomattavasti lisää sisäisiä paineita luoda viimeistelty ja visuaalisesti miellyttävä lopputulos. Toisinaan huomasin arvioivani valintojani sen perusteella, mitä kuvittelin muiden ajattelevan niistä. Tämä ajatusmalli oli ajoittain vaikeaa sivuuttaa, mikä sai refleктоimaan luovaan

tekemiseen ja taiteeseen liittyvää hyväksynnän painetta. Prosessi sai pohtimaan oma-kohtaista kokemustani siitä, kuinka luovan tekemisen oikeutuksena pidetään usein lopputuloksen tasokkuutta ja hyödyllisyyttä. Kaikki, mikä ei yllä yleisen mielipiteen hyväksymälle tasolle, saatetaan hylätä turhanpäiväisenä puuhasteluna. Miniattyriprosessin itsetutkiskeleva luonne sai siis tarkastelemaan omaa tekijyyttä ja taiteilijuutta tavallista syvällisemmin.

Jo ennen kuin aloitin miniatyyrin rakentamisen, minua kiinnosti selvittää, millaisen uppoutumisen kokemuksen miniatyyriprosessissa yhdistyvä käsillä tekeminen ja oman miniatyyrimaailman luominen voivat muodostaa. Kokemukseni miniatyyrin eskapistisesta eli todellisuuspakoisuudesta olemuksesta tuntui prosessissa moniulotteiselta. Se tarjosi keinon uppoutua itselleni nostalgisiin maailmoihin, mutta samalla siihen liittyi vahvasti myös uppoutuminen luovaan työskentelyyn, joka omalla tavallaan tarjoaa kokemuksen todellisuudesta irtautumisesta. Yksityiskohtaiset sekä ongelmanratkaisulliset työvaiheet vaativat keskittymistä ja tarjosivat haastetta, mutta samalla työn etene- misen näkeminen ja onnistumiset olivat palkitsevia kokemuksia. Työskentelyn yksinkertaisemmissa ja toistoa vaativissa työvaiheissa saatoinkin puolestaan syventyä hetkeen ja ajatukseni pääsivät karkaamaan aivan toisiin maailmoihin.

4.3 Valmis miniatyyri ja tekijyys

Katsellessani valmista miniatyyriä koen sen kuvaavan itseäni ja makuani hyvin henkilökohtaisella tavalla. Valmistumisestaan asti miniatyyri on ollut esillä kotini nurkkauksessa. Koti on itselleni yksi merkityksellisimpiä paikkoja, sillä kotona tunnen voivani olla aidoin itseni. Koska vietän suuren osan vapaa-ajastani mieluiten kotona, on kodin tunnelma ja viihtyisyys minulle hyvin tärkeää. Pysin sisustamaan kotini visuaalisesti makuani mukailen, mutta kuitenkin tärkein asia, joka tekee kodin, on sen henkilökohtaisuus. Oman kotini sisustus on muokkautunut useiden vuosien aikana mieleisekseni. Sen muotoutuminen on vaatinut aikaa ja kärsivällisyyttä, ja sitä määrittää tosielämän realiteetit, kuten tilan ominaisuudet, joihin ei vuokra-asunnossa voi vaikuttaa. Miniattyriini on näistä arkisista tekijöistä irrallaan ja tarjosi mahdollisuuksia toteuttaa

ideoita, jotka eivät omassa todellisuudessa ole tällä hetkellä mahdollisia. Toisaalta se on verrattain lyhyellä aikavälillä luotu, eikä se siten ole ehtinyt jalostua ajan mittaan. Kotona tavarat vaihtuvat ja muuttavat paikkojaan ajan kuluessa, mutta ne asiat, jotka pysyvät, tulevat yhä tärkeämmiksi.

Vaikka tein miniatyyrin ikään kuin valmiiksi, ajattelen, että se voi vuosien varrella elää ja jatkaa muovautumistaan uusia ideoita saadessani tai makuni muuttuessa. Verratessa miniatyyrin sisustusta kotini sisustukseen niistä voi huomata paljon eroja, mutta myös paljon samaa. Niitä yhdistää mahdollisuus muokata tilaa. Sisustus on keino vaikuttaa oman kotinsa ilmeeseen ja tunnelmaan ja sama pätee miniatyyrisisustuksen rakentamiseen. Vaikka tilan toimivuus ei ole miniatyyreissä samalla tavalla keskiössä kuin se on kodin sisustuksessa, huomasin miniatyyrin realistista ilmettä tavoitellessani, että juuri pienet käytännölliset yksityiskohdat ovat niitä asioita, jotka herättivät miniatyyrin henkiin. (Kuvat 11 & 12)

Kuva 11 Kotoisa sohvannurkka kutsuu istahtamaan alas ja rentoutumaan teekupillisen kera. (Kuva: Iina Kihlström)

Kuva 12 Ikkunan äärellä oleva nojatuoli on ihanteellinen paikka kaivaa neulepuikot esiin tai uppoutua kirjahyllystä löytyvien romaanien pariin. (Kuva: Iina Kihlström)

Koen, että valmiin miniatyyrin aiheuttamaa saavutuksen tunnetta lisää se, ettei prosessi edennyt ilman haasteita tai ongelmia. Miniattyriprosessin ongelmanratkaisullisuus ja toteutustapojen innovointi lisäävät valmiin teoksen mielenkiintoa. Tekijän näkökulmasta saavutuksen tunnetta lisää, kun tietää, miten vaatimattomistakin materiaaleista on saanut luotua viimeistellyn lopputuloksen. Lisäksi koen, että ne esineet ja yksityiskohdat, jotka syntyivät positiivisen tekemiskokemuksen tuloksena miellyttävät erityisen paljon myös lopputuloksessa.

Huomaan itsekriittisyyteni yhdistettynä aikataulun paineeseen vaikuttaneen siihen, minkälaiseksi suhtautumiseni valmiiseen työhön muodostui. Sen sijaan, että pystyisin pelkästään iloitsemaan lopputuloksesta, huomioni kiinnittyy myös yksityiskohtiin, jotka eivät onnistuneet kuten olisin toivonut. Tekijän suhde tuotokseen on paljon monimutkaisempi kuin ”pitääkö miniatyyristä vai eikö pidä”. Huomaan myös palatessani yhä uudelleen tarkastelemaan miniatyyriä, kuinka suhtautumiseni muuttuu ajan kuluessa. Mitä enemmän aikaa miniatyyrin valmistumisesta kuluu, sitä helpommin pystyn sivuuttamaan yksityiskohdat, jotka eivät onnistuneet haluamallani tavalla. Huomioni kiinnittyy yhä vahvemmin niihin asioihin, jotka herättävät minussa iloa, ja pääsen uppoutumaan miniatyyrin maailmaan unohtaen itsekriittiset ajatukset.

Kun tarkistelen valmista pienoismallia, sen mittakaava yllättää itsenikin kerta toisensa jälkeen. Vaikka olen miniatyyrin tekijä ja perillä yksityiskohtaisesti kaikesta, mitä miniatyyrin valmistumiseen on sisältynyt, valmis miniatyyri ja sen poikkeava mittakaava osaa silti kiehtoa. Kun katseeni osuu kotonani esillä olevaan miniatyyriin, kontrasti sen ja ympäröivän huoneen välillä pysäyttää äärelleen. Kun vien kasvoni lähelle miniatyyriä, voin lähes kokea, miltä tuntuisi olla tilassa, koska miniatyyri levittyy koko näköpiirini ympärille. Koska miniatyyri on omani, tapa, jolla lähestyn ja käsittelen sitä, on mutkatonta. Käsityönä valmistettuja ja yksityiskohtaisia miniatyyrejä ei kohtaa tavallisessa arjessa usein. Silloinkin ne tyypillisesti tapaavat olla näyttelykappaleita tai esimerkiksi

pienoismalleja museoissa. Niitä joudutaan katselemaan tietyltä etäisyydeltä, ehkä jopa lasin takaa tai television tai muun näytön välityksellä. Miniatyyrien hento olemus saa lähestymään niitä varoen ja yleensä niitä ei saa eikä edes pysty koskea. Kaikki tämä muuttuu, kun miniatyyri on oma ja omin käsin tehty. Koska tiedän, kuinka eri esineet on valmistettu, ja sen, ovatko ne helposti särkyviä tai korjattavia, käsittelen miniatyyriä tietyllä rentoudella. Voin tarkastella miniatyyriä mieleni mukaan sekä muokata sitä vapaasti. Tämä tarjoaa välittömän ja läheisen perspektiivin miniatyyriin. Miniatyyristä on muodostunut siis oma pieni maailmani. (Kuva 13)

Kuva 13 Valmis miniatyyrihuone muodostaa oman pienen maailmansa ja tempaa mielikuvituksen mukaansa. (Kuva: Iina Kihlström)

5 Tulokset

Tässä tutkielmassa tavoittelin taiteellisen toiminnan eli miniatyyriprosessin avulla saada selville, mistä miniatyyrien rakentamisharrastuksessa on kyse. Halusin tutkia miniatyyrin luonnetta tekijän perspektiivistä, sillä aiempi miniatyyrejä tarkasteleva kirjallisuus on jättänyt tämän näkökulman vähälle huomiolle. Lisäksi pyrin käsittelemään miniatyyrejä tuoreella ja ajankohtaisella tavalla, ottaen cottagecore-estetiikan lähestymistavakseni. Teoriaosuudessa käsitteelin aihepiirejä, joiden kautta miniatyyrejä on mahdollista tarkastella syvemmin, ja siten löytää uusia tapoja ymmärtää ja hyödyntää miniatyyrien potentiaalia. Taiteellisen tutkimusotteen löytäminen haki pitkään muotoaan, mutta selkiytyi tutkielman ja ajattelun edetessä. Miniatyyriprosessi rakentui tutkimuksen aikana mielenkiintoiseksi tavaksi tuottaa kokemusperäistä tietoa.

Tutkielmani pyrki vastaamaan pääkysymykseen: Mitä merkityksiä miniatyyri voi saada luovan prosessin aikana ja tuloksena? Väitän, että luova miniatyyriprosessi luo miniatyyrin ja tekijän välille ainutlaatuisen ja monitasoisen suhteen. Luova miniatyyriprosessi on parhaimmillaan ajattelun keino, väline sisäiseen vuoropuheluun, itseilmaisun ja itsereflektioon. Vaikka kyseessä on pelkkä miniatyyrihuone, on havaittavissa, että omien unelmien tarkastelu ja haaveilu osana prosessia tekivät tuotoksesta henkilökohtaisesti merkityksellisen ja kehittävän. Miniatyyri kuvastaa tekijäänsä hyvin henkilökohtaisella tasolla ja tuo konkreettiseksi omaa luovuutta, sisäistä maailmaa ja haaveita. Kyseessä ei lopulta ole vain miniatyyri, vaan luomaani tilaa asuttaa arvoni ja unelmani.

Lisäksi miniatyyri ja miniatyyriprosessi näyttäytyvät mahdollisuutena toteuttaa omia kuvitteellisia maailmoja tai itselle merkityksellisiä fiktiivisiä maailmoja konkreettisesti muodossa. Perehtyminen cottagecore-tyylin visuaaliseen kuvastoon herätti prosessin aikana vahvoja henkilökohtaisia nostalgian tuntemuksia. Se sai ajatukset siirty-

mään itselleni merkityksellisiin kirjoihin ja sarjoihin, jotka sijoittuvat samanlaiseen miljööhön. Nostalgisen materiaalin kuluttamisen sijaan oli huomattavissa, että miniatyyriprosessissa uudelleentuotin tätä itselleni nostalgista kuvastoa. Inspiroituminen itselle nostalgisista fiktionaalisista paikoista teki miniatyyristä keinon luoda oman version maailmasta, johon olen koko ikäni hakeutunut fiktion kautta. Se antoi uudenlaisen ja konkreettisen mahdollisuuden uppoutua näihin maailmoihin, joihin on ennen päässyt tempautumaan vain ruudun tai kirjan sivujen kautta. Miniatyyrillä on siis kyky tuoda päiväunieni ympäristö käsieni ulottuville ja omakseni.

Kuten teoriaosassa kävi ilmi, cottagecoren kotielämään suuntautuva ajatusmaailma sekä yksinkertaisemman ja onnellisemman elämän tavoittelu voi toimia tapana, jolla pyritään löytämään elämään merkityksellisyyttä muuttuvassa ja epävarmassa maailmassa. Cottagecore-tyylisen kodinsisustuksen nostalginen katse menneeseen ja irrallisuus nykytodellisuudesta auttaa luomaan kodista vaihtoehdoisen maailman, jossa mielikuvitus saa luoda oman tarinansa. Miniatyyrin rakentaminen cottagecore-tyyliä myötäillen vahvisti tätä näkökulmaa myös miniatyyriharrastuksessa. Se loi uusia merkityksiä miniatyyriprosessille sekä valmiille tuotokselle. Cottagecoren pintaa syvemmälle ulottuva ajatusmaailma sai suhtautumaan myös miniatyyriin ei vain käsityöprojektina, vaan mahdollisuutena luoda oma idyllinen pakopaikka todellisuudesta. Se auttoi ymmärtämään miniatyyrin potentiaalia haaveilun välineenä. Havaitsin, että miniatyyri-maailmoja ja cottagecorea yhdistää niiden luomat kuvitteelliset todellisuudet, joihin mielikuvitus voi paeta, mutta prosessi ei osoittautunut pelkästään keinoksi karata haave maailmaan, vaan tavaksi kohdata ja tehdä näkyväksi itsensä ja unelmansa.

Tutkimus osoitti, että miniatyyriprosessin luovuus ja palkitsevuus tekevät siitä otollisen flow-kokemuksen tuottajan ja elämää rikastuttavan itseilmaisun keinon. Tutkielman teon aikana oli lisäksi huomattavissa miniatyyriharrastelijoiden aktiivisuus esimerkiksi Internetin yhteisöpalveluissa, mikä tuo miniatyyrien rakentamiseen verkostoitumisen ja yhteisöllisyyden mahdollisuuksia.

6 Pohdinta

Tämän tutkielman löydösten pohjalta miniatyyriprosessin potentiaali tekijälleen näytetään monipuolisena. Taiteellisen tutkimuksen keinoin saavuttamani ymmärrys tekijän suhteesta miniatyyriin osoittautui merkityksellisemmäksi ja moniulotteisemmaksi kuin olin osannut ennalta odottaa. Näkökulman rajaus ja tutkimuskirjallisuus ohjasivat tutkielman suuntaa ja syvensivät tapaa, jolla tarkastella miniatyyriä. Tutkimuksen toteuttaminen cottagecoren sijaan toisesta näkökulmasta tai toisen henkilön toimesta johtaisi todennäköisesti toisenlaisiin tuloksiin. Uskon kuitenkin, että nykyiset löydökset tarjoavat silmäyksen miniatyyrien sisältämään luovaan potentiaaliin.

Miniatyyrin rakentuminen oman luovan prosessin tuloksena muodosti monitasoisen suhteen valmiiseen miniatyyrihuoneeseen. Taiteellinen prosessi voi olla järjestelmällisesti päämääräänsä kohti kulkevaa, mutta myös kokeilullista ja vapaamuotoista toimintaa. Etenkin tekniikoiden ja materiaalien kautta etenevässä tekemisessä korostuu taitoon liittyvä tietäminen. Siinä tekijä havainnoi ja reflektoi omaa tekemistään samalla kun tekeminen tapahtuu. Luotto omaan taitoon ja arviointikykyyn siis ohjaa taiteellisen toiminnan suuntaa.¹¹¹ Myös miniatyyrimaailman rakentamista ohjasi kyseinen prosessin ennalta-arvaamattomuuden hyväksyminen, materiaaleille ja välineille antautuminen sekä omien työskentelytapojen innovointi.

Miniatyyri vaatii mittakaavansa vuoksi poikkeavaa kehollista lähestymistapaa sekä valmistuksen aikana että myös valmiina esineenä¹¹². Tämä oli havaittavissa myös omassa prosessissani. Miniatyyrihuoneen rakentaminen vaati todella läheistä ja huolellista tapaa käsitellä miniatyyrin osia. Pienten yksityiskohtien parissa työskentely sitoi kehon työn äärelle ja vaati tarkkuutta ja tarkoituksellisuutta lähes joka liikkeeltä. Tämä piirre muodosti miniatyyrin ja tekijän välisestä suhteesta hyvin tiiviin jo prosessin aikana. Tehdessä tai valmistessa asioita normaalissa mittakaavassa, on tavallista, että toiminta tapahtuu vakiintuneeseen tapaan, jopa alitajuntaisesti. Kehomme on sisäistänyt

---

¹¹¹ Varto, 2017, 35.

¹¹² Kohring, 2011, 14.

tietyt toimintamallit ja tietää siten, kuinka toimia. Miniatyyrien valmistus kuitenkin muuttaa mittakaavan täysin ja vaatii siten myös aivan toisenlaista lähestymistä, suhtautumista ja tapoja tehdä.¹¹³ Miniatyyriä tehdessäni jouduin ajattelemaan täysin uudeksi, miten esineiden valmistusta tulisi lähestyä ja mitä materiaaleja ja tekniikoita miniatyyrissä voin käyttää. Taiteellisella prosessilla luonnehditaankin olevan ainutlaatuinen kyky muuttaa tekijäänsä: "The tools we design have an impact on how we then become designed by the tools of our own hand. The arts, like the sciences, remake the maker and the tools that the maker uses has a profound impact on who we become."¹¹⁴ Miniatyyriprosessi haastoi siis monella tapaa muuttamaan omia ajattelutapoja, ja siten koin sen hyvin rakentavana kokemuksena.

Koen, että prosessissa muodostuva henkilökohtainen suhde miniatyyriin poistaa osan siihen liittyvästä mystiikasta. On esitetty, että ulkopuoliselle tarkkailijalle osa miniatyyrin kiehtovuudesta liittyy siihen, että se saa ihmettelemään ja ihailemaan, miten eri esineet on onnistuttu tekemään¹¹⁵. Tätä mysteeriä ei kuitenkaan ole tekijän omassa suhteessa miniatyyriin. Toisaalta tieto siitä, miten on onnistunut tekemään vaatimattomista kierrätysmateriaaleista viimeistellyn miniatyyrin saa aikaan saavutuksen tunteen, niin prosessin aikana kuin valmista miniatyyriä katsellessakin. Lisäksi se, ettei miniatyyrin kaikki yksityiskohdat onnistuneet alkuperäisen vision mukaan, opetti ajan kanssa sivuuttamaan yksityiskohdat, joihin en ollut miniatyyrissä tyytyväinen ja keskittymään miniatyyrin onnistumisiin. Tämä miniatyyrin kanssa tapahtuva suhtautumisen muuttuminen ja positiivisten puolien korostuminen muistuttaa myös cottagecoren nostalgisesta olemuksesta. Kumpaakin niistä yhdistää "aika kultaa muistot"-tyylinen suhtautuminen.

Miniatyyrin lähestyminen cottagecore-näkökulmasta teki myös henkilökohtaisista nostalgian kokemuksista merkittävän osan miniatyyriprosessia. Nostalgian tunteen voi

---

¹¹³ Kohring, 2011, 16–17.

¹¹⁴ Barone & Eisner, 2012, 5.

¹¹⁵ Jozwiak, 2021, 152–154.

laukaista monenlaiset eri tekijät ulkoisista aistihavainnoista sisäisiin tunnetiloihin¹¹⁶. Sen lisäksi, että koin cottagecore-estetiikan omakohtaisesti nostalgisena ja merkityksellisenä, oli siinä havaittavissa mielenkiintoisia yhteneväisyyksiä miniatyyrien kanssa. Ajattelen, että molemmat cottagecore ja miniatyyrien rakentaminen tarjoavat mahdollisuuden uudelleenluoda fiktionaalisia maailmoja sekä kokea toimijuutta kuvitteellisissa maailmoissa. Kuten luvussa 4.3. totesin, pystyn muokkaamaan ja tarkastelemaan omaa miniatyyrihuonettani haluamallani tavalla. Tämä välitön suhde miniatyyriin luo kokemuksen siitä, että pystyn säätelemään luomani maailman järjestystä. Tätä miniatyyrin aikaansaamaa hallinnan tunnetta on myös esitetty mahdolliseksi syyksi sille, miksi miniatyyrit ovat niin kiehtovia¹¹⁷. Uskon, että myös cottagecoren suosiota voi selittää sen samankaltainen mahdollisuus luoda oma hallittavampi versio todellisudesta.

Kuten olen todennut, miniatyyrien oleelliseksi ominaispiirteeksi osoittautui niiden kyky konkretisoida kiehtovia kuvitteellisia maailmoja. Eräs miniatyyrien vetoavuutta selittävä teoria ehdottaa, että miniatyyrit tarjoavat maailman, johon katselija voi asettaa itsensä. Katselija voi eläytyä miniatyyriin ottaen tarkkailijan tai havainnoijan roolin.¹¹⁸ Ihmistä myös kiehtoo paikat, joita voi tutkia ja jotka vihjaavat, että niistä on opittavissa uutta informaatiota¹¹⁹. Tämän vuoksi uskon, että miniatyyreissä katselijan eläytymiselle oleellista on tarinalliset yksityiskohdat ja merkit elämästä. Miniatyyri, joka yksityiskohdillaan kertoo tarinaa siitä, miten miniatyyrimaailmassa saatetaan elää, innoittaa katselijan mielikuvitusta. Toisin sanoen, mitä yksityiskohtaisemmin kuvitteellista maailmaa on kuvattu, sitä immerssiivisemmän kokemuksen se tarjoaa¹²⁰. Innostavin osa myös omaa miniatyyriprosessia oli tarinallisen, kodikkaan ja yksityiskohtaisen tilan luominen. Valmista miniatyyriä katsellessa alkaa helposti kuvittelemaan, millaista elämää tilassa eletään. Toisinaan mietin, miten jokin pieni olento asettuisi kodiksi tekemääni tilaan. Tällöin huomio kiinnittyy pieniin yksityiskohtiin, kuten avonaiseen

---

¹¹⁶ Sedikides ym. 2015, 206–208.

¹¹⁷ Chen, 2015, 283–284.

¹¹⁸ Jozwiak, 2021, 156.

¹¹⁹ Dubourg & Baumard, 2022.

¹²⁰ Wolf, 2012, 49.

kirjaan sohvapöydällä tai puoliksi juotuun teekuppiin nojatuolin vierellä. Vaikka miniatyyri antaa mahdollisuuden luoda ihanteellisen tilan, kodin, jossa vallitsee täydellinen järjestys¹²¹, ei se mielestäni kiteytä sitä, mikä miniatyyristä tekee erityisen ja kodikkaan. Kodin merkityksiä tarkastellut Witold Rybczynski kiteyttää kuinka elämisen jäljet ovat oleellinen osa kotia:

*Hominess is not neatness. Otherwise, everyone would live in replicas of the kinds of sterile and impersonal homes that appear in interior-design and architectural magazines. What these spotless rooms lack, or what crafty photographers have carefully removed, is any evidence of human occupation.*¹²²

Koen kotiympäristöni hyvin merkityksellisenä elämälleni, ja kotiin liittyvät haaveet ovat suuressa roolissa tulevaisuuden tavoitteissani. Miniaturikoossa rakentamisen mahdollisuudet osoittautuivat prosessin aikana keinoksi päästä toteuttamaan versiota unelmien kodista, jota eivät reaali maailman olosuhteet määrittäneet. Miniaturiryri sai haaveilemaan tulevaisuudesta, jolloin en enää asuisi kerrostaloasunnossa, vaan voisin toteuttaa unelmani omasta kodista, josta tehdä omannäköiseni. Tilan olemusta muun muassa runouden ja filosofian kautta tarkastelleen Gaston Bachelardin käsityksen mukaan miniaturiryri tapaa saada ihmisen unelmoimaan¹²³. Hän myös esittää, että pelkkä logiikka ei riitä selittämään kokemusta siitä, mikä pienessä on niin suurta: ”Mitä taitavampi olen luomaan maailmasta miniaturyriin, sitä enemmän teen siitä omani. Mutta samalla on ymmärrettävä, että miniaturyriissä merkitykset tiivistyvät ja rikastuvat.”¹²⁴ Luodessani miniaturyriä koin, että minun oli mahdollisuus luoda aivan oma versio maailmasta ja kuinka jokaisella valinnallani oli merkitystä. Koska miniaturyriin on mahdollonta saada mahtumaan jokaista realistista yksityiskohtaa, niiden asioiden merkitys kasvaa, joita päättää miniaturyriissä kuvata. Miniaturyrien kiehtovuutta onkin perusteltu niille ominaisella tavalla pelkistää todellisuutta. Tämä tapa, jolla miniaturyrit vangitsevat kuvattavan asian olemuksen, tekee miniaturyristä niin erityisen.¹²⁵ Kuvailisin, että

---

¹²¹ Chen, 2015, 281.

¹²² Rybczynski, 1987, 17.

¹²³ Bachelard, 2003, 326.

¹²⁴ Bachelard, 2003, 323.

¹²⁵ Chen, 2015, 286; Jozwiak, 2021, 152–153.

miniatyyriprosessi saa siis refleктоimaan omia unelmia ja tavoitteita sekä samanaikaisesti auttaa kiteyttämään ja konkretisoimaan haaveiden olemuksen.

Pohtiessani tarkemmin miniatyyriprosessin uppoutumiskokemusta, koen sen vertautuvan teoriaosassa käsiteltyyn funktionaalisen eskapismien kaltaiseen kokemukseen (ks. luku 3.3). Prosessin luovuus ja ongelmanratkaisullisuus tekevät siitä keinon kokea uppoutumista rakentavalla ja hyvinvointia edistävällä tavalla. Käsillä tekeminen, luovuuden käyttö ja haaveilu, jotka ovat tärkeä osa miniatyyrin rakentamista, tekevät siitä innoittavaa ja palauttavaa. On myös yllättävää, kuinka vahvasti miniatyyrin suunnittelu ja rakentaminen saa pohtimaan omaa elämää, kiinnostuksenkohteita, haaveita ja tulevaisuutta. Prosessin reflektiivisyys siis mielestäni estää sen, että se voisi todellisuuden ongelmien välttelyn kautta tarjota pakokeinon arjesta, kuten dysfunktionaalille eskapismille on ominaista¹²⁶. Koen prosessin olevan esisijaisesti positiivinen ja hyödyllinen itsetutkiskelun väline, ei pakokeino.

Miniatyyriprosessissa oli myös vahvasti läsnä kokemus flow'sta eli tekemiseen uppoutumisesta. Flow'n teoriaa kehitellyt Mihaly Csikszentmihalyi esittää, että täyttä tarkkaavaisuutta vaativat suoritukset ja saavutukset tuottavat universaalisti koettua ilon tunnetta ja tarkkaavaisuuden käyttäminen tällaisiin asioihin lisää kokemusta onnellisesta ja tyydyttävästä elämästä. Hän argumentoi, että lyhytaikaista mielihyvää tuottavat ja passiiviset hyvän olon lähteet eivät tee elämästä rikkaampaa. Todellinen ilo ja merkityksellisemmäksi koettu elämä seuraa, kun osaamme keskittyä tekemiimme asioihin, koemme ne sopivan haastavina ja kasvamme niiden tuloksena.¹²⁷ Luova toiminta sisältää monia flow'n kokemiselle olennaisia ominaisuuksia, ja flow'ta onkin todettu koettavan laajasti luovien taiteenalojen parissa¹²⁸. Koin myös miniatyyriprosessin olevan otollista toimintaa flown kokemiseksi. Miniatyyrissä kiteytyy prosessin aiheuttaman flow-kokemuksen myötä tunne elämää rikastuttavasta kokemuksesta. Miniatyyrin näkeminen valmiina palkitsee kaikesta ajasta, tarkkuudesta ja energiasta, jota sen tekoprosessi on vaatinut.

---

¹²⁶ Wulf ym. 2022, 260.

¹²⁷ Csikszentmihalyi, 2005.

¹²⁸ Łuczniak, May, & Redding, 2021, 190.

Jatkotutkimuksen kannalta mielenkiintoinen näkökulma olisi tarkastella, miten miniatyyrin luovaa potentiaalia pystyttäisiin soveltamaan yhteisöllisessä toiminnassa. Näkisin, että miniatyyrimaailmojen rakentamista olisi mahdollista hyödyntää vapaa-ajanharrastamisen lisäksi hyödyllisenä ajattelun välineenä samalla tavalla kuin esimerkiksi unelmakarttojen laatimista. Unelmakarttoja (engl. *vision board*) käytetään työkaluna esimerkiksi oppilas- ja uraohjauksessa. Unelmakartta on sekatekniikkaa hyödyntävä ja luova tapa visualisoida esimerkiksi henkilökohtaisia haaveita, tavoitteita tai haasteita. Unelmakartan mielikuvituksellinen ja luova ilmaisutapa kannustaa vapaampaan ajatteluun ja voi siten auttaa havainnollistamaan alitajuntaisiakin tavoitteita ja haaveita.¹²⁹ Koen, että myös miniatyyriprosessin luova ilmaisu sisältää samankaltaista potentiaalia. Jatkotutkimuksessa voisi hyödyntää tätä näkökulmaa ja kehittää miniatyyrien rakentamisen pohjalta hyvinvointia ja yhteisöllisyyttä lisäävää toimintaa, kuten työpajoja erilaisille tukiryhmille. Myös tutkielman aikana muodostuneen ”miniatyyrimenetelmän” käyttöä taiteellisena tutkimusmenetelmänä voisi kehittää eteenpäin jatkotutkimuksessa.

---

¹²⁹ Waalkes, Gonzalez & Brunson, 2019, 205–206.

Lähteet ja kirjallisuus

Painamattomat lähteet:

Kihlström, I. (16.9.2024–6.12.2024) *Työpäiväkirja*. Tekijän prosessimuistiinpanot. Rovaniemi.

Kihlström, I. (8.1.2025) *Henkilökohtainen muistiinpano*. Tekijän runomuotoinen reflektio prosessista. Rovaniemi.

Painetut lähteet:

Aesthetics Wiki (2025a). Hakusana: *Cottagecore*. <https://aesthetics.fandom.com/wiki/Cottagecore> (viitattu 23.1.2025)

Aesthetics Wiki (2025b). *List of Aesthetics*. https://aesthetics.fandom.com/wiki/List_of_Aesthetics (viitattu 23.1.2025)

Anttila, P. (2006). *Tutkiva toiminta ja ilmaisu, teos, tekeminen* (2. p.). Akatiimi.

Arlander, A. (2023). *Moninaistuva taiteellinen tutkimus*. Julkaisussa Gröndahl, L. (toim.), *Taiteellinen tutkimus*. <https://disco.teak.fi/taiteellinen-tutkimus/moninaistuva-taiteellinen-tutkimus/> (viitattu 31.3.2025)

Bachelard, G. (2003). *Tilan poetiikka*. (T. Roinila, suom.) Helsinki. Nemo.

Barone, T. & Eisner, E. W. (2012) *Arts based research*. Los Angeles. Sage.

Batcho, K. I. (2013). *NOSTALGIA: The Bittersweet History of a Psychological Concept*. *History of Psychology*, 16(3), 165–176. <https://doi.org/10.1037/a0032427> (viitattu 28.2.2025)

Boschi, H. (2020). *Why we do what we do : understanding our brain to get the best out of ourselves and others*. John Wiley & Sons, Incorporated.

- Chen, N. W.-N.** (2015). *Playing with Size and Reality: The Fascination of a Dolls' House World*. *Children's Literature in Education*, 46(3), 278–295.
<https://doi.org/10.1007/s10583-014-9234-y> (viitattu 10.2.2025)
- Cooley, N.** (2023). *A place where millennials can own a home': why doll's houses are having a big moment*. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/us-news/2023/aug/08/dollhouses-miniatures-popularity> (viitattu 1.4.2025)
- Csikszentmihalyi, M.** (2005). *Flow : elämän virta : tutkimuksia onnesta, siitä kun kaikki sujuu*. (R. Hellsten, suom.) Helsinki. Rasalas.
- Dixon, C. & Davy, J.** (2019). *What makes a Miniature*. Teoksessa Dixon, C. & Davy, J. (toim.), *Worlds in Miniature: Contemplating Miniaturisation in Global Material Culture*. UCL Press. <https://doi.org/10.14324/111.9781787356481> (viitattu 19.3.2025)
- Dubourg, E. & Baumard, N.** (2022). *Why imaginary worlds? The psychological foundations and cultural evolution of fictions with imaginary worlds*. *The Behavioral and Brain Sciences*, 45, e276–e276. <https://doi.org/10.1017/S0140525X21000923> (viitattu 21.3.2025)
- Fitzpatrick, M.** (2021). *Welcome to the miniverse: the big business of dolls' houses*. *Financial Times*. <https://www.ft.com/content/2cfbee6b-5ed7-4336-b43b-1e7dc30402b5> (viitattu 2.4.2025)
- Francis-Baker, T.** (2023). *The cottage life: An escapist's guide to cottagecore*. London. Quarto Press.
- Frey, A.** (2020). *Cottagecore Debuted 2,300 Years Ago*. *JSTOR Daily*.
<https://daily.jstor.org/cottagecore-debuted-2300-years-ago/> (viitattu 27.1.2025)
- Frost, W. & Laing, J.** (2014). *Fictional media and imagining escape to rural villages*. *Tourism Geographies*, 16(2), 207–220. <https://doi.org/10.1080/14616688.2013.823458> (viitattu 10.1.2025)
- Girle, R.** (2003). *Possible worlds*. Durham. Acumen Publishing.
<https://doi.org/10.4324/9781315710594> (viitattu 10.2.2025)
- Gore, S.** (2022). *Life After Cottagecore*. *The Cut*. <https://www.thecut.com/2022/06/colonizercore-cottagecore.html> (viitattu 20.3.2025)

- Gröndahl, L.** (2023). *Taiteellisen tutkimuksen työkaluja*. Julkaisussa Gröndahl, L. (toim.), *Taiteellinen tutkimus*. Helsinki. Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu.
<https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-353-064-5> (viitattu 3.4.2025)
- Instagram** (2025) Hakusana: #cottagecore. <https://www.instagram.com/explore/search/keyword/?q=%23cottagecore> (viitattu 8.1.2025)
- Jephcote, E. J. Æ.** (2023). *The Significance of Victorian England for the Cottagecore Aesthetic*. *English Studies at NBU*, 9(2), 293–311. <https://doi.org/10.33919/es-nbu.23.2.8> (viitattu 28.1.2025)
- Johansson, H. & Saarikangas, K.** (2009). *Introduction*. Teoksessa Johansson, H. & Saarikangas, K. (toim.) *Homes in transformation : dwelling, moving, belonging*. Helsinki. Finnish Literature Society.
- Jozwiak, J.** (2021). *Miniature appreciation - what's so great about little models?* *World Art* (Abingdon, U.K.), 11(2), 149–175.
<https://doi.org/10.1080/21500894.2020.1797865> (viitattu 3.4.2025)
- King, L. & Hicks, J.** (2021). *The Science of Meaning in Life*. *Annual Review of Psychology*, 72. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-072420-122921> (viitattu 16.1.2025)
- Kohring, S.** (2011). *Bodily skill and the aesthetics of miniaturisation*. *Pallas*, (86) 31–50.
<https://doi.org/10.4000/pallas.2079> (viitattu 14.3.2025)
- Kuurne, J. & Suomen kansallismuseo** (2010). *Unelmien koti : nukketalojen pienoismaailmat*. Helsinki. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura : Museovirasto.
- Łuczniak, K., May, J. & Redding, E.** (2021). *A qualitative investigation of flow experience in group creativity*. *Research in Dance Education*, 22(2), 190–209.
<https://doi.org/10.1080/14647893.2020.1746259> (viitattu 26.3.2025)
- Magga, M.** (2024). *Gákti lupauksena: Duodjin moniaistillinen visuaalisuus ja estetiikka kirjokollisissa tiloissa*. Lapin yliopisto = University of Lapland.
<https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-337-408-9> (viitattu 10.4.2025)
- Mindrup, M.** (2023). *From Doll's House to Dream House*. *Architectural Theory Review*, 27:2, 277-297. <https://doi.org/10.1080/13264826.2023.2205153> (viitattu 14.2.2025)

- Mäkelä, M.** (2003). *Saveen piirtyviä muistoja: Subjektivisen luomisprosessin ja sukupuolen representaatioita*. Taideteollinen korkeakoulu. https://www.researchgate.net/publication/277668961_Saveen_piirtyvia_muistoja_Subjektivisen_luomisprosessin_ja_sukupuolen_representaatioita (viitattu 6.2.2025)
- Nukkekotiyhdistys ry** (2025) *Etusivu*. <https://www.nukkekotiyhdistys.fi/> (viitattu 2.4.2025)
- Routledge, C., Arndt, J., Wildschut, T., Sedikides, C., Hart, C. M., Juhl, J., ... Schlotz, W.** (2011). *The Past Makes the Present Meaningful: Nostalgia as an Existential Resource*. *Journal of Personality and Social Psychology*, 101(3), 638–652. <https://doi.org/10.1037/a0024292> (viitattu 16.1.2025)
- Routledge, C., Wildschut, T., Sedikides, C., Juhl, J. & Arndt, J.** (2012). *The power of the past: Nostalgia as a meaning-making resource*. *Memory*, 20(5), 452–460. <https://doi.org/10.1080/09658211.2012.677452> (viitattu 24.2.2025)
- Rybczynski, W.** (1987). *Home : a short history of an idea*. New York. Penguin.
- Ryu, J.** (2019). *The Queen's Dolls' House within the British Empire Exhibition: encapsulating the British imperial world*. *Contemporary British History*, 33(4), 464–482. <https://doi.org/10.1080/13619462.2018.1519433> (viitattu 12.2.2025)
- Sedikides, C., Wildschut, T., Routledge, C., Arndt, J., Hepper, E. G. & Zhou, X.** (2015). *Chapter Five - To Nostalgize: Mixing Memory with Affect and Desire*. Teoksessa J. M. Olson & M. P. Zanna (toim.), *Advances in Experimental Social Psychology* (Vol. 51, pp. 189–273). Academic Press. <https://doi.org/10.1016/bs.aesp.2014.10.001> (viitattu 13.1.2025)
- Sierpień, K. & Tucki, A.** (2024). *Cottagecore as an idealisation of rural life and a new dimension of tourist activity for Generation Z in rural areas*. *Prace Geograficzne* (Kraków, Poland), (174), 169. <https://doi.org/10.4467/20833113PG.24.007.20680> (viitattu 21.3.2025)
- Slone, I.** (2020). *Escape Into Cottagecore, Calming Ethos for Our Febrile Moment*. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2020/03/10/style/cottagecore.html> (viitattu 17.2.2025)

- Tieteentermipankki.** (2025a) Hakusana: *Mahdollinen maailma*. https://tieteentermipankki.fi/wiki/Filosofia:mahdollinen_maailma (viitattu 7.2.2025)
- Tieteentermipankki.** (2025b) Hakusana: *Modaalisuus*. <https://tieteentermipankki.fi/wiki/Filosofia:modaalisuus> (viitattu 7.2.2025)
- Tieteentermipankki.** (2025c) Hakusana: *Paimenrunous*. https://tieteentermipankki.fi/wiki/Kirjallisuudentutkimus:arkadinen_runous (viitattu 27.1.2025)
- Valpas, I.** (2022). *Uskomattomia nukkekoteja! Jaana ja Johanna loihtivat lumoavat minimaailmat – "Rakentaminen ja askartelu tuovat voimaa ja mielenrauhaa"*. Meillä Kotona. <https://www.meillakotona.fi/artikkelit/nukkekotiharrastajat> (viitattu 1.4.2025)
- Varto, J.** (2017). *Taiteellinen tutkimus : Mitä se on? Kuka sitä tekee? Miksi?* Helsinki. Aalto-yliopiston taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu.
- Waalkes, P. L., Gonzalez, L. M. & Brunson, C. N.** (2019). *Vision Boards and Adolescent Career Counseling: A Culturally Responsive Approach*. *Journal of Creativity in Mental Health*, 14(2), 205–216. <https://doi.org/10.1080/15401383.2019.1602092> (viitattu 28.3.2025)
- Wójcik, M.** (2024). *Social media aesthetics as part of academic library merchandising*. *Library Hi Tech*, 42(4), 1152–1164. <https://doi.org/10.1108/LHT-08-2022-0381> (viitattu 31.1.2025)
- Wolf, M. J. P.** (2012). *Building Imaginary Worlds: The Theory and History of Subcreation*. Oxford. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203096994> (viitattu 7.2.2025)
- Wulf, T., Breuer, J. S. & Schmitt, J. B.** (2022). *Escaping the Pandemic Present: The Relationship Between Nostalgic Media Use, Escapism, and Well-Being During the COVID-19 Pandemic*. *Psychology of Popular Media*, 11(3), 258–265. <https://doi.org/10.1037/ppm0000357> (viitattu 13.1.2025)

Kuvaluettelo:

Kansi- ja lähdesivun kuvat: Yksityiskohtia miniatyyristä. Kuvaaja: Kihlström, I. (2025).

Kuva 1: Poppenhuis van Petronella Oortman. (2025). Rijksmuseum.

<https://id.rijksmuseum.nl/2002678> (viitattu 18.3.2025)

Kuva 2: Sarahs_country_cottage. (10.3.2025). [Instagram-julkaisu.] https://www.instagram.com/p/DHAtRM8iSgT/?img_index=1 (viitattu 7.4.2025)

Kuva 3: Mycambridgefairytale. (15.2.2025). [Instagram-julkaisu.] https://www.instagram.com/p/DGF_0QtNifl/ (viitattu 7.4.2025)

Kuva 4: Kuva miniatyyrihuoneen aiheesta. Kuvaaja: Kihlström, I. (2024).

Kuva 5: Kuva miniatyyrihuoneen edistymisestä. Kuvaaja: Kihlström, I. (2024).

Kuva 6: Freepik-tekoälykuvageneraattorilla luotuja tapettivaihtoehtoja. Kuva: Kihlström, I. (2024).

Kuva 7: Kuva savisen maljakon valmistuksesta. Kuvaaja: Kihlström, I. (2024).

Kuva 8: Kuva miniatyyriin kerätyistä materiaaleista. Kuvaaja: Kihlström, I. (2024).

Kuva 9: Kuva huonekalujen valmistamisen työvaiheesta. Kuvaaja: Kihlström, I. (2024).

Kuva 10: Kuva valmiista miniatyyristä. Kuvaaja: Kihlström, I. (2025).

Kuvat 11 & 12: Miniatyyri eri perspektiiveistä. Kuvaaja: Kihlström, I. (2025).

Kuva 13: Tunnelmakuva miniatyyrihuoneesta. Kuvaaja: Kihlström, I. (2025).

Liitteiden 1a & 1b kuvat: Kuvia valmiista miniatyyrihuoneesta ja sen yksityiskohtista. Kuvaaja: Kihlström, I. (2025).

Liitteet

Liite 1 a – Yleiskuva miniatyyristä (kuva: Kihlström)

Liite 1b - Kuvia miniatyyrin yksityiskohdista (kuva: Kihlström)

